

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 79

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 56

16 martie 2013

Număr de referință	Cuprins	Pagina
--------------------	---------	--------

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2013/C 79/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 71, 9.3.2013	1
--------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2013/C 79/02	Cauza C-541/11: Ordonanța Curții (Camera a patra) din 17 ianuarie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Vrhovno sodišče — Slovenia) — Jožef Grilc/Slovensko zavarovalno združenje GIZ [Articolul 104 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură — Asigurare de răspundere civilă auto — Directiva 2000/26/CE — Organisme de indemnizare — Cerere de indemnizare introdusă la o instanță națională]	2
2013/C 79/03	Cauza C-261/12 P: Ordonanța Curții (Camera a treia) din 17 ianuarie 2013 — Annunziata Del Prete/Giorgio Armani SpA, Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) [Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Risc de confuzie — Renumă — Semnul figurativ „AJ AMICI JUNIOR” — Opoziția titularului mărcii naționale figurative anterioare AJ ARMANI JEANS și al mărcii naționale verbale anterioare ARMANI JUNIOR]	2

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2013/C 79/04	Cauza C-488/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 31 octombrie 2012 — Sándor Nagy/Hajdú-Bihar megyei Kormányhivatal	3
2013/C 79/05	Cauza C-489/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 31 octombrie 2012 — Lajos Tiborné Böszörményi/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal	3
2013/C 79/06	Cauza C-490/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 31 octombrie 2012 — Róbert Gálóczi-Tömösváry/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal	3
2013/C 79/07	Cauza C-491/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 31 octombrie 2012 — Magdolna Margit Szabadosné Bay/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal	4
2013/C 79/08	Cauza C-526/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 20 noiembrie 2012 — Józsefné Ványai/Nagyrabé Község Polgármesteri Hivatal	4
2013/C 79/09	Cauza C-574/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 7 decembrie 2012 — Centro Hospitalar de Setúbal, EPE, Serviço de Utilização Comum dos Hospitais (SUCH)/Eurest Portugal — Sociedade Europeia de Restaurantes L ^{da}	5
2013/C 79/10	Cauza C-577/12: Cerere de decizie preliminară formulată de Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Austria) la 10 decembrie 2012 — Michaela Hopfgartner	6
2013/C 79/11	Cauza C-588/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Arbeidshof te Antwerpen (Belgia) la 14 decembrie 2012 — Lyreco Belgium NV/Sophie Rogiers	6
2013/C 79/12	Cauza C-592/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spania) la 18 decembrie 2012 — Compañía Europea de Viajeros de Spania S.A./Tribunal Económico Administrativo Regional de Madrid (Ministerio de Economía y Hacienda)	6
2013/C 79/13	Cauza C-594/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verfassungsgerichtshof (Austria) la 19 decembrie 2012 — Kärntner Landesregierung și alții	7
2013/C 79/14	Cauza C-598/12: Acțiune introdusă la 20 decembrie 2012 — Comisia Europeană/Republica Polonă	8
2013/C 79/15	Cauza C-605/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 24 decembrie 2012 — Welmory Sp z.o.o./Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku	8
2013/C 79/16	Cauza C-14/13: Cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 10 ianuarie 2013 — Gena Ivanova Cholakova/Osmo rayonno upravlenie pri Stolichna direktsiya na vatreshnite raboti	9
2013/C 79/17	Cauza C-18/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen Sad Sofia-grad (Bulgaria) la 14 ianuarie 2013 — „Max Pen” EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i izpalnenie na proizvodstvoto” Sofia	10

2013/C 79/18	Cauza C-23/13: Acțiune introdusă la 17 ianuarie 2013 — Comisia Europeană/Republica Franceză	11
2013/C 79/19	Cauza C-666/11: Ordonanța președintelui Curții din 7 ianuarie 2013 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Germania) — M, N, O, p, Q/Bundesamt für Migration und Flüchtlinge	11

Tribunalul

2013/C 79/20	Cauza T-494/10: Hotărârea Tribunalului din 5 februarie 2013 — Bank Saderat Iran/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețarea fondurilor — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă — Eroare vădită de apreciere”)	12
2013/C 79/21	Cauza T-540/10: Hotărârea Tribunalului din 31 ianuarie 2013 — Spania/Comisia [„Fondurile de coeziune — Reducerea contribuției financiare acordate inițial din Fonduri în patru stadii ale proiectului privind construcția anumitor tronsoane din linia de mare viteză care leagă orașul Madrid și frontiera franceză — Termenul de adoptare a unei decizii — Articolul H alineatul (2) din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1164/94 — Articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1386/2002 — Lucrări sau servicii complementare — Noțiunea «circumstanță neprevăzută» — Articolul 20 alineatul (2) litera (f) din Directiva 93/38/CEE”]	13
2013/C 79/22	Cauza T-66/11: Hotărârea Tribunalului din 31 ianuarie 2013 — Present-Service Ullrich/OAPI — Punt Nou (babilu) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale babilu — Marca comunitară verbală anterioară BABIDU — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudine a serviciilor — Similitudine a semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	13
2013/C 79/23	Cauza T-104/11: Hotărârea Tribunalului din 1 februarie 2013 — Ferrari/OAPI (PERLE) [„Marcă comunitară — Înregistrare internațională care desemnează Comunitatea Europeană — Marca figurativă PERLE — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	14
2013/C 79/24	Cauza T-159/11: Hotărârea Tribunalului din 4 februarie 2013 — Marszałkowski/OAPI — Mar-Ko Fleischwaren (WALICHNOWY MARKO) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare figurative WALICHNOWY MARKO — Marca comunitară verbală anterioară MAR-KO — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	14
2013/C 79/25	Cauza T-235/11: Hotărârea Tribunalului din 31 ianuarie 2013 — Spania/Comisia [„Fondul de coeziune — Reducerea contribuției financiare acordate inițial de către fond pentru cinci proiecte privind crearea anumitor linii de rețea feroviară de mare viteză în Spania — Termenul de adoptare a unei decizii — Articolul H alineatul (2) din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1164/94 — Articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1386/2002 — Livrări suplimentare — Lucrări sau servicii complementare — Noțiunea «împrejurare neprevăzută» — Articolul 20 alineatul (2) literele (e) și (f) din Directiva 93/38/CEE”]	14
2013/C 79/26	Cauza T-263/11: Hotărârea Tribunalului din 6 februarie 2013 — Bopp/OAPI (Reprezentarea unui octogon cu laturi verzi) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare figurative care reprezintă un octogon cu laturi verzi — Motiv absolut de refuz — Caracter distinctiv — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Propunere de probe prezentată pentru prima dată în etapa replicii — Articolul 48 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului — Trimitere a unui document la OAPI prin fax — Norme aplicabile”]	15

2013/C 79/27	Cauza T-272/11: Hotărârea Tribunalului din 1 februarie 2013 — Coin/OAPI — Dynamiki Zoi (Fitcoin) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare verbale Fitcoin — Mărci naționale, comunitare și internaționale figurative anterioare coin — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	15
2013/C 79/28	Cauza T-368/11: Hotărârea Tribunalului din 1 februarie 2013 — Polyelectrolyte Producers Group și alții/Comisia [„REACH — Măsurile tranzitorii privind restricțiile aplicabile introducerii pe piață și utilizării acrilamidei pentru aplicațiile în care este utilizat mortar — Anexa XVII la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 — Proportionalitate — Obligația de motivare”]	16
2013/C 79/29	Cauza T-412/11: Hotărârea Tribunalului din 6 februarie 2013 — Maharishi Foundation/OAPI (TRANSCENDENTAL MEDITATION) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale TRANSCENDENTAL MEDITATION — Motiv absolut de refuz — Decizie a camerei de recurs de trimitere a cauzei examinatorului — Articolul 65 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Admisibilitate — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 — Public pertinent”]	16
2013/C 79/30	Cauza T-426/11: Hotărârea Tribunalului din 6 februarie 2013 — Maharishi Foundation/OAPI (MÉDITATION TRANSCENDANTALE) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale MÉDITATION TRANSCENDANTALE — Motiv absolut de refuz — Decizie a camerei de recurs de trimitere a cauzei examinatorului spre soluționare — Articolul 65 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Admisibilitate — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 — Public relevant”]	17
2013/C 79/31	Cauza T-504/11: Hotărârea Tribunalului din 4 februarie 2013 — Hartmann/OAPI — ProtecSom (DIGNITUDE) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare verbale DIGNITUDE — Mărcile națională și comunitară verbale anterioare Dignity — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Lipsă de similitudine între produse — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	17
2013/C 79/32	Cauza T-54/12: Hotărârea Tribunalului din 31 ianuarie 2013 — K2 Sports Europe/OAPI — Karhu Sport Iberica (SPORT) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare figurative SPORT — Mărcile națională și internațională verbale anterioare K2 SPORTS — Motiv relativ de refuz — Lipsă de similitudine între semne — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	18
2013/C 79/33	Cauza T-560/12: Acțiune introdusă la 17 decembrie 2012 — Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej/Agenția Europeană pentru Produse Chimice	18
2013/C 79/34	Cauza T-572/12: Acțiune introdusă la 21 decembrie 2012 — Nissan Jidosha/OAPI (CVTC)	19
2013/C 79/35	Cauza T-577/12: Acțiune introdusă la 27 decembrie 2012 — NIOC și alții/Consiliul	19
2013/C 79/36	Cauza T-578/12: Acțiune introdusă la 27 decembrie 2012 — NIOC/Consiliul	20
2013/C 79/37	Cauza T-580/12: Acțiune introdusă la 27 decembrie 2012 — Yaqub/OAPI — Turcia (ATATURK)	21
2013/C 79/38	Cauza T-2/13: Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2013 — CFE-CGC France Télécom-Orange/Comisia	21

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

*(2013/C 79/01)***Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene***

JO C 71, 9.3.2013

Publicații anterioare

JO C 63, 2.3.2013

JO C 55, 23.2.2013

JO C 46, 16.2.2013

JO C 38, 9.2.2013

JO C 32, 2.2.2013

JO C 26, 26.1.2013

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Ordonanța Curții (Camera a patra) din 17 ianuarie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Vrhovno sodišče — Slovenia) — Jožef Grilc/Slovensko zavarovalno združenje GIZ

(Cauza C-541/11) ⁽¹⁾

[Articolul 104 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură — Asigurare de răspundere civilă auto — Directiva 2000/26/CE — Organisme de indemnizare — Cerere de indemnizare introdusă la o instanță națională]

(2013/C 79/02)

Limba de procedură: slovena

Instanța de trimitere

Vrhovno sodišče

Părțile din procedura principală

Reclamant: Jožef Grilc

Pârâtă: Slovensko zavarovalno združenje GIZ

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Vrhovno sodišče Republike Slovenije — Interpretarea articolului 6 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 2000/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 mai 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă auto și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 88/357/CEE ale Consiliului (a patra directivă privind asigurarea auto) (JO L 181, p. 65, Ediție specială, 06/vol. 4, p. 3) — Noțiunile „cerere de indemnizare” și „însărcinat cu indemnizarea” — Calitate procesuală pasivă a organismului de indemnizare

Dispozitivul

Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2000/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 mai 2000 privind apropierea legi-

slațiilor statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă auto și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 88/357/CEE ale Consiliului (a patra directivă privind asigurarea auto) trebuie interpretat în sensul că, pe de o parte, partea vătămată poate solicita indemnizația aferentă prejudiciului suferit organismului de indemnizare în condițiile stabilite prin articolul menționat și, pe de altă parte, această cerere trebuie să fie prezentată în mod obligatoriu în prealabil acestui organism, fără a se aduce atingere posibilității părții vătămate de a sesiza ulterior, dacă este cazul, instanța competentă teritorial în cazul respingerii cererii sale de către organismul menționat.

⁽¹⁾ JO C 25, 28.1.2012

Ordonanța Curții (Camera a treia) din 17 ianuarie 2013 — Annunziata Del Prete/Giorgio Armani SpA, Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-261/12 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Risc de confuzie — Renum — Semnul figurativ „AJ AMICI JUNIOR” — Opoziția titularului mărcii naționale figurative anterioare AJ ARMANI JEANS și al mărcii naționale verbale anterioare ARMANI JUNIOR]

(2013/C 79/03)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Annunziata Del Prete (reprezentant: R. Bocchini, avocat)

Celelalte părți din procedură: Giorgio Armani SpA (reprezentant: M. Rapisardi, avocat), Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: P. Bullock și F. Mattina, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 27 martie 2012, Armani/OAPI (T-420/10), prin care Tribunalul a anulat Decizia Camerei a doua de recurs de OAPI din 8 iulie 2010, privind o procedură de opoziție între Giorgio Armani SpA și doamna Annunziata Del Prete (cauza R 1360/2009-2) — Risc de confuzie — Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146)

Dispozitivul

1. *Respinge recursul.*
2. *O obligă pe doamna Annunziata Del Prete la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 227, 28.7.2012

Cerere de decizie preliminară introdusă de Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 31 octombrie 2012 — Sándor Nagy/Hajdú-Bihar megyei Kormányhivatal

(Cauza C-488/12)

(2013/C 79/04)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamant: Sándor Nagy

Pârâtă: Hajdú-Bihar megyei Kormányhivatal

Întrebările preliminare

1. Articolul 30 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene poate fi interpretat în sensul că are ca obiect numai să garanteze existența unei căi de atac în cazul unei concedieri nelegale și nejustificate („unjustified“)?
2. [Această dispoziție] înseamnă că, la momentul concedierii, angajatorul are obligația de a comunica în scris lucrătorului motivele care au stat la baza acesteia, [în caz contrar] aceasta putând să se producă în mod nejustificat (unjustified)?
3. Lipsa comunicării motivelor determină, în sine, nelegalitatea măsurii sau angajatorul poate să precizeze motivele ulterior în cadrul unei eventuale proceduri contencioase?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 31 octombrie 2012 — Lajos Tiborné Böszörményi/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

(Cauza C-489/12)

(2013/C 79/05)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamant: Lajos Tiborné Böszörményi

Pârâtă: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

Întrebările preliminare

1. Articolul 30 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene poate fi interpretat în sensul că are ca obiect numai să garanteze existența unei căi de atac în cazul unei concedieri nelegale și nejustificate („unjustified“)?
2. [Această dispoziție] înseamnă că, la momentul concedierii, angajatorul are obligația de a comunica în scris lucrătorului motivele care au stat la baza acesteia, [în caz contrar] aceasta putând să se producă în mod nejustificat (unjustified)?
3. Lipsa comunicării motivelor determină, în sine, nelegalitatea măsurii sau angajatorul poate să precizeze motivele ulterior în cadrul unei eventuale proceduri contencioase?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 31 octombrie 2012 — Róbert Gálóczi-Tömösváry/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

(Cauza C-490/12)

(2013/C 79/06)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamant: Róbert Gálóczi-Tömösváry

Pârâtă: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

Întrebările preliminare

1. Articolul 30 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene poate fi interpretat în sensul că are ca obiect numai să garanteze existența unei căi de atac în cazul unei concedieri nelegale și nejustificate („unjustified“)?
2. [Această dispoziție] înseamnă că, la momentul concedierii, angajatorul are obligația de a comunica în scris lucrătorului motivele care au stat la baza acesteia, [în caz contrar] aceasta putând să se producă în mod nejustificat (unjustified)?
3. Lipsa comunicării motivelor determină, în sine, nelegalitatea măsurii sau angajatorul poate să precizeze motivele ulterior în cadrul unei eventuale proceduri contencioase?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 31 octombrie 2012 — Magdolna Margit Szabadosné Bay/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

(Cauza C-491/12)

(2013/C 79/07)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Magdolna Margit Szabadosné Bay

Pârâtă: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

Întrebările preliminare

1. Articolul 30 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene poate fi interpretat în sensul că are ca obiect numai să garanteze existența unei căi de atac în cazul unei concedieri nelegale și nejustificate („unjustified“)?

2. [Această dispoziție] înseamnă că, la momentul concedierii, angajatorul are obligația de a comunica în scris lucrătorului motivele care au stat la baza acesteia, [în caz contrar] aceasta putând să se producă în mod nejustificat (unjustified)?
3. Lipsa comunicării motivelor determină, în sine, nelegalitatea măsurii sau angajatorul poate să precizeze motivele ulterior în cadrul unei eventuale proceduri contencioase?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 20 noiembrie 2012 — Józsefné Ványai/Nagyrábé Község Polgármesteri Hivatal

(Cauza C-526/12)

(2013/C 79/08)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Józsefné Ványai

Pârâtă: Nagyrábé Község Polgármesteri Hivatal

Întrebările preliminare

1. Articolul 30 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene poate fi interpretat în sensul că are ca obiect numai să garanteze existența unei căi de atac în cazul unei concedieri nelegale și nejustificate („unjustified“)?
2. [Această dispoziție] înseamnă că, la momentul concedierii, angajatorul are obligația de a comunica în scris lucrătorului motivele care au stat la baza acesteia, [în caz contrar] aceasta putând să se producă în mod nejustificat (unjustified)?
3. Lipsa comunicării motivelor determină, în sine, nelegalitatea măsurii sau angajatorul poate să precizeze motivele ulterior în cadrul unei eventuale proceduri contencioase?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 7 decembrie 2012 — Centro Hospitalar de Setúbal, EPE, Serviço de Utilização Comum dos Hospitais (SUCH)/Eurest Portugal — Sociedade Europeia de Restaurantes L^{da}

(Cauza C-574/12)

(2013/C 79/09)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din acțiunea principală

Recurenți: Centro Hospitalar de Setúbal, EPE, Serviço de Utilização Comum dos Hospitais (SUCH)

Intimată: Eurest Portugal — Sociedade Europeia de Restaurantes L^{da}

Întrebările preliminare

1. Faptul că un spital public atribuie, fără a urma procedura de atribuire a contractelor de achiziții publice prevăzută de lege pentru contractul în cauză, unei asociații cu scop nelucrative la carei asociat este și care are drept obiectiv realizarea unei misiuni de serviciu public în domeniul sănătății în vederea îmbunătățirii eficacității și eficienței asociațiilor săi, prestarea serviciului de restaurație spitalicească care ține de competența respectivului spital, transferând astfel asociației menționate răspunderea funcțiilor sale în acest domeniu, este compatibil cu jurisprudența comunitară în materie de atribuire „in house” a contractelor de achiziții publice în cazul în care, conform statutului său, respectiva asociație poate avea drept asociați nu numai entități din sectorul public, ci și din sectorul social și, la data atribuirii, dintr-un total de 88 asociați, entitățile din sectorul social erau reprezentate de 23 de instituții private de solidaritate socială (IPPS), toate fără scop lucrativ, inclusiv instituții caritative?
2. Se poate considera că entitatea căreia i se atribuie contractul este într-o poziție de subordonare față de asociații săi publici în ceea ce privește deciziile sale, astfel încât aceștia exercită, individual sau împreună, un control analog celui pe care îl exercită asupra propriilor servicii în cazul în care, conform statutului său, entitatea căreia i se atribuie contractul trebuie să garanteze că majoritatea drepturilor de vot aparțin asociațiilor și sunt supuse competențelor de direcție, de supraveghere și de tutelă ale membrului guvernului responsabil de domeniul sănătății și că consiliul său de administrație este de asemenea compus în majoritate din asociați publici?

3. Se poate considera că cerința referitoare la „controlul analog” este îndeplinită în lumina jurisprudenței comunitare privind atribuirea „in house” a contractelor de achiziții publice în cazul în care, conform statutului său, entitatea căreia i se atribuie contractul este supusă tutelei membrului guvernului responsabil de domeniul sănătății, care are competența de a numi președintele și vice-președintele consiliului de administrație, de a aproba deliberările adunării generale cu privire la contractarea de împrumuturi care implică un nivel de îndatorare net superior sau egal cu 75 % din capitalurile proprii aferente exercițiului anului anterior, de a aproba deliberările referitoare la modificarea statutului, de a aproba deliberările adunării generale cu privire la dizolvarea entității căreia i se atribuie contractul, precum și de a stabili destinația bunurilor sale în caz de dizolvare?

4. Faptul că entitatea căreia i se atribuie contractul este o organizație de mari dimensiuni și complexă care operează pe întregul teritoriul portughez și care are între asociați majoritatea serviciilor și a instituțiilor Serviço Nacional de Saúde, inclusiv cele mai mari centre spitalicești din țară, cu o cifră de afaceri din vânzări previzionată de ordinul a 90 de milioane de euro, care are o activitate care acoperă domenii de activitate complexe și variate, indicatori de activitate foarte importanți, peste 3 300 de salariați și care deține participatii la două asociații de interes economic și la două societăți comerciale permite ca relația dintre aceasta și asociații săi publici să fie calificată drept atribuire pur internă sau „in house”?

5. Faptul că entitatea căreia i se atribuie contractul poate, conform statutului său, să presteze servicii în regim de concurență unor entități publice neasociate sau unor entități private, naționale sau străine, cu condiția ca i) acest lucru să nu cauzeze asociaților prejudicii și să fie avantajos pentru aceștia și pentru respectiva entitate pe plan economic și în materie de dezvoltare și valorizare tehnologică și ii) prestarea acestor servicii să nu reprezinte un volum de facturare mai mare de 20 % din cifra sa de afaceri anuală globală aferentă exercițiului precedent, permite să se considere îndeplinită condiția referitoare la atribuirea „in house” a contractelor de achiziții publice, în special în ceea ce privește cerința referitoare la „obiectivul principal al activității” prevăzută la articolul 5 alineatul 2 litera b) din CCP (1)?

6. În cazul în care răspunsul la oricare dintre întrebările precedente nu este suficient în sine pentru a stabili dacă cerințele prevăzute la articolul 5 alineatul 2 din CCP sunt sau nu sunt îndeplinite, aprecierea coroborată a acestor răspunsuri în lumina jurisprudenței comunitare privind atribuirea „in house” a contractelor de achiziții publice permite să se concluzioneze că este vorba despre acest tip de atribuire?

(1) Codul achizițiilor publice

Cerere de decizie preliminară formulată de Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Austria) la 10 decembrie 2012 — Michaela Hopfgartner

(Cauza C-577/12)

(2013/C 79/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Michaela Hopfgartner

Pârât: Finanzamt Wien

Întrebarea preliminară

Dreptul Uniunii, în special dispozițiile privind libera prestare a serviciilor (articolul 56 și următoarele TFUE), se opune unei reglementări naționale conform căreia condiția pentru prelungirea duratei pentru care se acordă dreptul la alocație familială — pe lângă alte condiții prealabile — este îndeplinită numai în cazul în care locul de desfășurare a activității auxiliare voluntare pe care se întemeiază dreptul la alocație este situat pe teritoriul național?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Arbeidshof te Antwerpen (Belgia) la 14 decembrie 2012 — Lyreco Belgium NV/Sophie Rogiers

(Cauza C-588/12)

(2013/C 79/11)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Arbeidshof te Antwerpen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Lyreco Belgium NV

Pârâtă: Sophie Rogiers

Întrebarea preliminară

Clauza 1 și clauza 2 punctul 4 din acordul-cadru privind concediul pentru creșterea copilului încheiat la 14 decembrie

1995 între organizațiile de tip confederativ generale UNICE, CEEP și CES, inclus în anexa la Directiva 96/34/CE⁽¹⁾ a Consiliului din 3 iunie 1996 privind acordul-cadru referitor la concediul pentru creșterea copilului încheiat de UNICE, CEEP și CES se opun ca indemnizația de protecție care trebuie plătită lucrătorului care era legat de angajatorul său printr-un contract de muncă cu normă întreagă pe durată nedeterminată și al cărui contract de muncă a fost denunțat în mod unilateral de către angajator fără vreun motiv grav sau suficient în perioada de reducere a prestațiilor de muncă cu 20 % sau cu 50 % din cauza exercitării dreptului la concediul pentru creșterea copilului, să fie calculată pe baza remunerației datorate în această perioadă de reducere a prestațiilor de muncă, în condițiile în care același lucrător ar fi îndrituit la o indemnizație de protecție calculată prin raportare la remunerația pentru normă întreagă, în cazul în care și-ar fi redus prestațiile de muncă cu 100 %?

⁽¹⁾ JO L 145, p. 4, Ediție specială, 05/vol. 3, p. 160.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spania) la 18 decembrie 2012 — Compañía Europea de Viajeros de Spania S.A./Tribunal Económico Administrativo Regional de Madrid (Ministerio de Economía y Hacienda)

(Cauza C-592/12)

(2013/C 79/12)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Compañía Europea de Viajeros de Spania S.A.

Pârât: Tribunal Económico Administrativo Regional de Madrid (Ministerio de Economía y Hacienda)

Întrebările preliminare

1. Articolul 3 alineatul (2) din Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse⁽¹⁾, în special condiția privind „scopul specific” al unei anumite taxe

(a) trebuie interpretat în sensul că impune ca obiectivul urmărit să nu poată fi atins prin intermediul unei alte taxe armonizate?

(b) trebuie interpretat în sensul că există un scop pur bugetar atunci când o anumită taxă a fost instituită în același timp cu transferul unor competențe către comunitățile autonome cărora, la rândul lor, li se cedează încasările obținute din taxă cu scopul de a acoperi, în parte, cheltuielile ocazionate de competențele transferate, putând fi stabilită o diversitate de cote de impozitare, în funcție de teritoriul fiecărei comunități autonome?

(c) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea anterioară, noțiunea „scop specific” trebuie interpretată în sensul că obiectivul respectiv trebuie să fie exclusiv sau, dimpotrivă, admite atingerea mai multor obiective diferite, printre care se află de asemenea obiectivul pur bugetar, care vizează obținerea de finanțare pentru anumite competențe?

(d) În cazul în care răspunsul la întrebarea anterioară ar fi că se admite atingerea mai multor obiective, ce grad de relevanță trebuie să aibă un anumit obiectiv, în sensul articolului 3 alineatul (2) din Directiva 92/12, pentru a respecta condiția ca taxa să corespundă unui „scop specific” în sensul admis de jurisprudența Curții și care ar fi criteriile pentru a delimita scopul principal de cel accesoriu?

2. Articolul 3 alineatul (2) din Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse, în special condiția conformității cu normele de impozitare aplicabile accizelor sau TVA-ului în ceea ce privește stabilirea exigibilității

(a) se opune unei taxe indirecte nearmonizate, precum IVMDH, care este exigibilă în momentul vânzării cu amănuntul a combustibilului către consumatorul final, spre deosebire de taxa armonizată, taxa pe uleiurile minerale, care este exigibilă atunci când produsele ies din ultimul antrepozit fiscal, sau de taxa pe valoarea adăugată, care, deși este de asemenea exigibilă în momentul vânzării finale cu amănuntul, este totuși exigibilă în fiecare etapă a procesului de producție și de distribuție, întrucât consideră că aceasta nu este conformă — potrivit formulării din Hotărârea EKW și Wein & Co (?) (punctul 47) — cu „sistemul general” al uneia sau al alteia dintre tehnicile de impozitare menționate, astfel cum sunt reglementate de normele comunitare?

(b) În cazul în care răspunsul la întrebarea anterioară este negativ, trebuie să se interpreteze că respectiva condiție de conformitate este îndeplinită fără a fi necesar să existe coincidențe în ceea ce privește exigibilitatea, pentru simplul fapt că taxa indirectă nearmonizată, în acest caz IVMDH, nu interferează, în sensul că nu împiedică

și nici nu face mai dificil, cu funcționarea normală a exigibilității accizelor sau a TVA-ului?

(¹) JO L 76, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 129.

(²) Hotărârea din 9 martie 2000, C-437/97, Rec., p. I-1157.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verfassungsgerichtshof (Austria) la 19 decembrie 2012 — Kärntner Landesregierung și alții

(Cauza C-594/12)

(2013/C 79/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verfassungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Kärntner Landesregierung, Michael Seitlinger, Christof Tschohl, Andreas Krisch, Albert Steinhauser, Jana Herwig, Sigrid Maurer, Erich Schweighofer, Hannes Tretter, Scheucher Rechtsanwalt GmbH, Maria Wittmann-Tiwald, Philipp Schmuck, Stefan Prochaska

Cealaltă parte din procedură: Bundesregierung

Întrebările preliminare

1. Cu privire la validitatea actelor instituțiilor Uniunii:

Articolele 3-9 din Directiva 2006/24/CE (¹) sunt compatibile cu articolele 7, 8 și 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?

2. Cu privire la interpretarea contractelor:

(2.1) În lumina explicațiilor cu privire la articolul 8 din cartă care, conform articolului 52 alineatul (7) din cartă, au fost redactate în vederea orientării interpretării cartei și de care Verfassungsgerichtshof trebuie să țină seama, Directiva 95/46/CE (²) și Regulamentul (CE) nr. 45/2001 (³) trebuie luate în considerare la aprecierea legitimității ingerințelor în același mod precum condițiile prevăzute la articolul 8 alineatul (2) și la articolul 52 alineatul (1) din cartă?

- (2.2) Care este raportul dintre „dreptul Uniunii” menționat la articolul 52 alineatul (3) ultima teză din cartă și directivele în materia protecției datelor?
- (2.3) Având în vedere condițiile și restricțiile pe care le conțin Directiva 95/46/CE și Regulamentul (CE) nr. 45/2001 în ceea ce privește exercitarea dreptului fundamental la protecția datelor prevăzut de cartă, la interpretarea articolului 8 din cartă trebuie să se țină seama de modificările care decurg din dreptul derivat adoptat ulterior?
- (2.4) Ținând seama de articolul 52 alineatul (4) din cartă, principiul respectării nivelului mai ridicat de protecție prevăzut la articolul 53 din cartă are drept consecință faptul că trebuie avute în vedere criterii mai restrictive decât cele prevăzute în cartă la aprecierea legitimității limitărilor stabilite prin dreptul derivat?
- (2.5) Având în vedere articolul 52 alineatul (3) din cartă, al cincilea paragraf din preambul și explicațiile cu privire la articolul 7 din cartă, conform cărora drepturile garantate de cartă corespund drepturilor consacrate la articolul 8 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (denumită în continuare „CEDO”), se pot reține din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la articolul 8 din CEDO criterii care influențează interpretarea articolului 8 din cartă?

(¹) Directiva 2006/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind păstrarea datelor generate sau prelucrate în legătură cu furnizarea serviciilor de comunicații electronice accesibile publicului sau de rețele de comunicații publice și de modificare a Directivei 2002/58/CE (JO L 105, p. 54, Ediție specială, 13/vol. 53, p. 51).

(²) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10).

(³) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO 2001, L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare punerii în aplicare a articolului 2 punctele 1, 22, 32 și 33, a articolului 3 alineatele (7), (8) și (13), a articolului 6 alineatele (1) și (3), (9)-(11), (13), (14) și (17)-(23), a articolului 16 alineatele (1) și (2), a articolului 26 alineatul (2) literele (b), (c) și (d), a treia și a patra teză, a articolelor 29 și 38 alineatele (1)-(4), a articolului 39 alineatele (1)-(4), și a articolului 40 alineatele (1)-(3) și (5)-(7), precum și a punctelor 1 și 2 din anexa I la Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE (¹) și, în orice caz, prin neinformarea Comisiei cu privire la adoptarea acestor dispoziții, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 alineatul (1) din directiva menționată,
- obligarea Republicii Polone, în temeiul articolului 260 alineatul (3) TFUE la plata unei penalități cu titlu cominatoriu de 84 378,24 euro pe zi începând cu data pronunțării hotărârii în prezenta cauză pentru neîndeplinirea obligației de a comunica măsurile de transpunere a Directivei 2009/72/CE.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2009/72/CE a expirat la 3 martie 2011.

(¹) JO L 211, p. 55.

Acțiune introdusă la 20 decembrie 2012 — Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-598/12)

(2013/C 79/14)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Hetsch, O. Beynet și K. Herrmann, agenți)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 24 decembrie 2012 — Welmory Sp z.o.o./Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

(Cauza C-605/12)

(2013/C 79/15)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Welmory Sp z.o.o.

Pârât: Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

Întrebarea preliminară

În scopul impozitării serviciilor prestate de întreprinderea A, cu sediul în Polonia, întreprinderii B, cu sediul într-un alt stat membru al Uniunii Europene, în cazul în care întreprinderea B utilizează infrastructura întreprinderii A în cadrul desfășurării activității sale economice, sediul comercial fix, în sensul articolului 44 din Directiva 2006/112/CE din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, este locul în care se află sediul întreprinderii A?

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 10 ianuarie 2013 — Gena Ivanova Cholakova/Osmo rayonno upravlenie pri Stolichna direktsiya na vatreshnite raboti

(Cauza C-14/13)

(2013/C 79/16)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Gena Ivanova Cholakova

Pârâtă: Osmo rayonno upravlenie pri Stolichna direktsiya na vatreshnite raboti

Întrebările preliminare

1. Ținând cont de limitările permise de dreptul Uniunii în ceea ce privește libera circulație a cetățenilor Uniunii pe teritoriul statelor membre, articolul 21 alineatul (1) TFUE coroborat cu articolele 67 TFUE și 72 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei dispoziții naționale a unui stat membru precum cea în discuție în litigiul principal, prevăzută la articolul 63 alineatul 1 punctul 5 din Zakon

za ministerstvoto na vatreshnite raboti (Legea privind Ministerul de Interne), în temeiul căreia organele de poliție dispun de puterea de a reține timp de maximum 24 de ore un cetățean al unui stat membru în vederea stabilirii identității sale în urma unui control care nu se încadrează într-una dintre situațiile prevăzute de legislația acestui stat membru, referitoare la efectuarea unui control destinat să permită organelor de poliție să stabilească identitatea și care nu este legat în mod expres de constatarea sau de prevenirea unei activități infracționale sau a unei contravenții, sau de protecția ordinii publice sau a siguranței interne?

2. Rezultă din articolul 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, interpretat prin coroborare cu limitarea drepturilor acordată prin articolul 6 și prin articolul 45 alineatul (1) din cartă menționată și în conformitate cu principiul dreptului Uniunii privind protecția împotriva arbitrarului sau împotriva unei atingeri disproporționate adusă sferei de activitate privată a persoanelor fizice, că acesta nu se opune aplicării unei dispoziții naționale precum cea în discuție în litigiul principal, prevăzută la articolul 63 alineatul 1 punctul 5 din Zakon za ministerstvoto na vatreshnite raboti, referitoare la reținerea de către organele de poliție timp de maximum 24 de ore atunci când este imposibilă stabilirea identității unui cetățean al unui stat membru potrivit modalităților prevăzute de lege, care permite reținerea în condițiile următoare:

- A. impunerea măsurii ține de puterea de apreciere a organelor de poliție atunci când este imposibilă stabilirea identității cu ajutorul unui document de identitate, al unei alte persoane sau al unui alt mijloc fiabil;
- B. dispoziția nu prevede cum se apreciază necesitatea de a stabili identitatea, comportamentul individual al persoanei sau dacă, din perspectiva împrejurărilor concrete ale cauzei, este necesară exercitarea acestei competențe a organelor de poliție prevăzută de lege;
- C. stabilirea identității nu este legată în mod expres de situații în care legea permite luarea unor măsuri de identificare a unei persoane, ea fiind de asemenea posibilă prin intermediul unei simple consultări a sistemului informatizat sau prin intermediul altui mijloc fiabil decât măsurile de identificare;
- D. aprecierea instanței cu privire la aplicarea corectă a dispoziției este limitată la condițiile prevăzute de aceasta întrucât este vorba de o competență exercitată în mod discreționar?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen Sad Sofia-grad (Bulgaria) la 14 ianuarie 2013 — „Max Pen” EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhaltvane i izpalnenie na proizvodstvoto” Sofia

(Cauza C-18/13)

(2013/C 79/17)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen Sad Sofia-grad (Bulgaria)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „Max Pen” EOOD

Pârât: Direktor na Direktsia „Obzhaltvane i izpalnenie na proizvodstvoto“

Întrebările preliminare

1. Conform dreptului Uniunii, împrejurările de fapt — că furnizorul menționat pe factură sau subcontractantul acestuia nu dispune de personal, de mijloacele fixe și de activele necesare pentru prestarea serviciului, că costurile pentru prestarea efectivă a serviciului nu au fost documentate și nici nu au fost înscrise în registrele contabile, precum și că au fost prezentate documente false privind calitatea persoanelor emitente care au semnat în numele furnizorului documentele redactate sub forma unui contract și a unui proces-verbal de predare-primire, care constituie un mijloc de probă pentru contraprestația datorată și pentru prestarea serviciului pentru care a fost emisă o factură cu TVA și pentru care a fost exercitat dreptul de deducere — trebuie interpretate, cu privire la dreptul de deducere, în sensul că se referă la „evaziune fiscală”?
2. Din obligația instanței — astfel cum rezultă aceasta din dreptul Uniunii și din jurisprudența Curții — de a refuza dreptul de deducere în caz de evaziune fiscală, rezultă implicit și obligația instanțelor naționale de a constata din oficiu în anumite împrejurări concrete ale litigiului principal existența unui caz de evaziune fiscală, prin faptul că, având în vedere obligația, prevăzută de dreptul național, a instanțelor naționale de a soluționa litigiul din cauza cu care a fost sesizată, precum și interdicția de a agrava situația reclamantei, cât și obligația de a respecta principiile dreptului la o cale de atac efectivă și securității juridice și de a aplica din oficiu dispozițiile legale relevante, apreciază pentru prima dată noile motive și argumente invocate în momentul în care este sesizată; apreciază că toate probele, printre care și acelea referitoare la operațiunile fictive, reprezintă documente false și documente cu conținut incorect?

3. În ceea ce privește obligația instanței de a refuza dreptul de deducere în caz de evaziune fiscală, din articolul 178 litera (a) din Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată rezultă că pentru a putea exercita dreptul de deducere este necesar ca serviciul să fi fost prestat efectiv de prestatorul menționat pe factură sau de către subcontractantul acestuia?
4. Cerința prevăzută la articolul 242 din Directiva 2006/112 de a ține o contabilitate detaliată pentru a permite controlarea dreptului de deducere trebuie înțeleasă în sensul că trebuie respectată și legislația națională corespunzătoare a statului membru care impune conformitatea cu standardele internaționale de contabilitate din dreptul Uniunii, sau reprezintă o cerință simplă care vizează numai înscrierea în evidența contabilă a documentelor prevăzute de această directivă cu privire la întocmirea facturii TVA: facturi, declarații privind TVA și declarații recapitulative?

În cazul în care a doua interpretare este cea corectă, trebuie să se răspundă și la următoarea întrebare:

În ceea ce privește cerința prevăzută la articolul 226 punctul 6 din Directiva 2006/112 conform căreia facturile trebuie să cuprindă „volumul și natura serviciilor prestate”, rezultă că, în cazul prestărilor de servicii, facturile sau documentele emise în legătură cu acestea trebuie să cuprindă detalii cu privire la prestarea efectivă a serviciului, și anume împrejurări obiective care să poată fi verificate, care constituie probe atât în sensul că serviciul a fost efectiv prestat, cât și că a fost prestat de furnizorul menționat pe factură?

5. Articolul 242 din Directiva 2006/112 care prevede cerința de a ține o contabilitate detaliată pentru a permite controlarea dreptului de deducere coroborat cu articolele 63 și 273 din această directivă trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale conform căreia un serviciu se consideră prestat atunci când au apărut condițiile pentru recunoașterea veniturilor obținute din acesta conform legislației privind întocmirea facturii care prevede conformitatea dintre standardele internaționale de contabilitate din dreptul Uniunii și principiile probei contabile a operațiunilor comerciale, al priorității conținutului înaintea formei, precum și al comparabilității dintre venituri și costuri?

(¹) JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Acțiune introdusă la 17 ianuarie 2013 — Comisia Europeană/Republica Franceză**(Cauza C-23/13)**

(2013/C 79/18)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: J.-P. Keppenne și E. Manhaeve, agenți)*Pârâtă:* Republica Franceză**Concluziile**

— Constatarea faptului că, prin neasigurarea colectării și tratării apelor urbane reziduale în cadrul a opt aglomerări urbane de peste 15 000 echivalent-locuitor situate în zone numite normale, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor articolelor 3 și 4 din Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale ⁽¹⁾;

— obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, Comisia reproșează Franței că nu a aplicat corect, în opt aglomerări urbane, Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale.

În temeiul articolului 3 alineatul (1) și al articolului 4 alineatul (1) din Directiva 91/271/CEE, aglomerările al căror echivalent-locuitor (ELH) este mai mare de 15 000 trebuiau să fie echipate cu un sistem de colectare și să fie supuse unei tratări secundare sau echivalente, cel târziu la 31 decembrie 2000.

În ceea ce privește obligațiile de tratare a apelor urbane reziduale, articolul 4 alineatul (1) din directivă impune statelor membre obligația de a se asigura că apele reziduale care intră în sistemele de colectare fac obiectul unei tratări secundare sau echivalente înainte de a fi evacuate.

În afârșit, procedurile de control prevăzute la punctul D al anexei I la directivă permit să se verifice dacă evacuările din stațiile de epurare de ape urbane reziduale sunt conforme cu prevederile directive în materie de evacuări de uzate.

⁽¹⁾ JO L 135, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 43.

Ordonanța președintelui Curții din 7 ianuarie 2013 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Germania) — M, N, O, p, Q/Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

(Cauza C-666/11) ⁽¹⁾

(2013/C 79/19)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 73, 10.3.2012.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 5 februarie 2013 — Bank Saderat Iran/Consiliul

(Cauza T-494/10) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețarea fondurilor — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă — Eroare vădită de apreciere”)

(2013/C 79/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Bank Saderat Iran (Teheran, Iran) (reprezentanți: inițial S. Gadhia și S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC, și R. Blakeley, barrister, ulterior S. Gadhia, S. Ashley, R. Blakeley și D. Wyatt, QC, și în final S. Ashley, R. Blakeley, D. Wyatt, S. Jeffrey și A. Irvine, solicitors)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bishop și R. Liudvinavičiute-Cordeiro, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Bolaert și M. Konstantinidis, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, p. 39, rectificare în JO L 197, p. 19), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 668/2010 al Consiliului din 26 iulie 2010 de punere în aplicare a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 423/2007 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 195, p. 25), a Deciziei 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie 2010 de modificare a Deciziei 2010/413 (JO L 281, p. 81), a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului nr. 423/2007 (JO L 281, p. 1), a Deciziei 2011/783/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2011 de modificare a Deciziei 2010/413 (JO L 319, p. 71), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1245/2011 al Consiliului din 1 decembrie 2011 de punere în aplicare a Regulamentului nr. 961/2010 (JO L 319, p. 11) și a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului nr. 961/2010 (JO L 88, p. 1, rectificare în JO L 322, p. 31), în măsura în care aceste acte o privesc pe reclamantă

Dispozitivul

1. Anulează, în măsura în care privesc Bank Saderat Iran:

- punctul 7 din tabelul B din anexa II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC;
- punctul 5 din tabelul B din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 668/2010 al Consiliului din 26 iulie 2010 de punere în aplicare a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 423/2007 privind măsuri restrictive împotriva Iranului;
- punctul 7 din tabelul B din titlul I al anexei la Decizia 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie 2010 de modificare a Deciziei 2010/413;
- punctul 7 din tabelul B din anexa VIII la Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului nr. 423/2007;
- Decizia 2011/783/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2011 de modificare a Deciziei 2010/413;
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1245/2011 al Consiliului din 1 decembrie 2011 de punere în aplicare a Regulamentului nr. 961/2010;
- punctul 7 din tabelul B din titlul I al anexei IX la Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului nr. 961/2010.

2. Menține efectele Deciziei 2010/413, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2010/644 și prin Decizia 2011/783, în ceea ce privește Bank Saderat Iran, până când anularea Regulamentului nr. 267/2012 începe să producă efecte.
3. Respinge în rest acțiunea.
4. Consiliul Uniunii Europene suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Bank Saderat Iran.
5. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 328, 4.12.2010.

Hotărârea Tribunalului din 31 ianuarie 2013 — Spania/Comisia

(Cauza T-540/10) ⁽¹⁾

[„Fondurile de coeziune — Reducerea contribuției financiare acordate inițial din Fonduri în patru stadii ale proiectului privind construcția anumitor tronsoane din linia de mare viteză care leagă orașul Madrid și frontiera franceză — Termenul de adoptare a unei decizii — Articolul H alineatul (2) din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1164/94 — Articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1386/2002 — Lucrări sau servicii complementare — Noțiunea «circumstanță neprevăzută» — Articolul 20 alineatul (2) litera (f) din Directiva 93/38/CEE”]

(2013/C 79/21)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentanți: inițial M. Muñoz Pérez, ulterior A. Rubio González, abogados del Estado)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Pardo Quintillán și D. Recchia, agenți)

Obiectul

Cu titlu principal, cerere de anulare a Deciziei C(2010) 6154 a Comisiei din 13 septembrie 2010, prin care Comisia a redus ajutorul acordat din Fondul de coeziune pentru etapele de proiect „Linia de mare viteză Madrid-Zaragoza-Barcelona-Frontiera franceză. Tronsonul Lleida-Martorell (Platforma). Subtronsonul IX-A” (CCI Nr. 2001.ES.16.C.PT.005), „Linia de mare viteză Madrid-Zaragoza-Barcelona-Frontiera franceză. Tronsonul Lleida-Martorell (Platforma). Subtronsonul X-B (Avinyonet del Penedés-Sant Sadurní d’Anoia)” (CCI Nr. 2001.ES.16.C.PT.008), „Linia de mare viteză Madrid-Zaragoza-Barcelona-Frontiera franceză. Tronsonul Lleida-Martorell (Platforma). Subtronsoanele XI-A și XI-B (Sant Sadurní d’Anoia-Gelida)” (CCI Nr. 2001.ES.16.C.PT.009) și „Linia de mare viteză Madrid-Zaragoza-Barcelona-Frontiera franceză. Tronsonul Lleida-Martorell (Platforma). Subtronsonul IX-C” (CCI Nr. 2001.ES.16.C.PT.010) și, în subsidiar, cerere de anulare în parte a deciziei menționate, în ceea ce privește corecțiile aplicate modificărilor ce au rezultat din depășirea pragurilor de zgomot (subtronsonul IX-A), din modificarea planului general de dezvoltare urbană al localității Santa Oliva (subtronsonul IX-A) și din diferențele de condiții geotehnice (subtronsoanele X-B, XI-A, XI-B și IX-C), în măsura în care reduce cu 2 348 201,96 EUR valoarea corecțiilor decise de Comisie

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.

2. Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 30, 29.1.2011.

Hotărârea Tribunalului din 31 ianuarie 2013 — Present-Service Ullrich/OAPI — Punt Nou (bablu)

(Cauza T-66/11) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale bablu — Marca comunitară verbală anterioară BABIDU — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudine a serviciilor — Similitudine a semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2013/C 79/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Present-Service Ullrich GmbH & Co. KG (Erlangen, Germania) (reprezentanți: A. Graf von Kalckreuth și I. Stein, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Bullock, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Punt Nou, SL (Valence, Spania) (reprezentant: I. Sempere Massa, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 19 noiembrie 2010 (cauza R 773/2010-2) privind o procedură de opoziție între Punt-Nou, SL și Present-Service Ullrich GmbH & Co. KG

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.

2. Obligă Present-Service Ullrich GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 89, 19.3.2011.

**Hotărârea Tribunalului din 1 februarie 2013 —
Ferrari/OAPI (PERLE)**

(Cauza T-104/11) ⁽¹⁾

[„**Marcă comunitară — Înregistrare internațională care desemnează Comunitatea Europeană — Marca figurativă PERLE’ — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009**”]

(2013/C 79/23)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Ferrari F.lli Lunelli SpA (Trento, Italia) (reprezentanți: P. Perani și G. Ghisletti, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial G. Mannucci, ulterior L. Rampini și F. Mattina, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 8 decembrie 2010 (cauza R 1249/2010-2), privind înregistrarea internațională care desemnează Comunitatea Europeană a mărcii figurative PERLE’

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Ferrari F.lli Lunelli SpA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 113, 9.4.2011.

**Hotărârea Tribunalului din 4 februarie 2013 —
Marszałkowski/OAPI — Mar-Ko Fleischwaren
(WALICHNOWY MARKO)**

(Cauza T-159/11) ⁽¹⁾

[„**Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare figurative WALICHNOWY MARKO — Marca comunitară verbală anterioară MAR-KO — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009**”]

(2013/C 79/24)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamant: Marek Marszałkowski (Sokolniki, Polonia) (reprezentant: C. Sadkowski, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: K. Zajfert și D. Walicka, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG (Blankenheim, Germania) (reprezentant: O. Ruhl, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 11 ianuarie 2011 (cauza R 760/2010-4) privind o procedură de opoziție între Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG și Marek Marszałkowski

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Domnul Marek Marszałkowski este obligat la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 145, 14.5.2011.

**Hotărârea Tribunalului din 31 ianuarie 2013 —
Spania/Comisia**

(Cauza T-235/11) ⁽¹⁾

[„**Fondul de coeziune — Reducerea contribuției financiare acordate inițial de către fond pentru cinci proiecte privind crearea anumitor linii de rețea feroviară de mare viteză în Spania — Termenul de adoptare a unei decizii — Articolul H alineatul (2) din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1164/94 — Articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1386/2002 — Livrări suplimentare — Lucrări sau servicii complementare — Noțiunea «împrejurare neprevăzută» — Articolul 20 alineatul (2) literele (e) și (f) din Directiva 93/38/CEE**”]

(2013/C 79/25)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentanți: inițial M. Muñoz Pérez și N. Díaz Abad, ulterior N. Díaz Abad și A. Rubio González, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Adserá Ribera și D. Recchia, agenți)

Obiectul

Cu titlu principal, cerere de anulare a Deciziei C(2011) 1023 final a Comisiei din 18 februarie 2011 de reducere a ajutorului Fondului de coeziune fazelor de proiect intitulate „Furnizare și asamblare de materiale feroviare pe linia de mare viteză Madrid-Zaragoza-Barcelona-frontiera franceză. Tronsonul Madrid Lleida” (CCI 1999.ES.16.C.PT.001), „Linia feroviară de mare viteză Madrid-Barcelona. Tronsonul Lleida-Martorell (Platforma, prima

fază)” (CCI 2000.ES.16.C.PT.001), „Linia feroviară de mare viteză Madrid-Zaragoza-Barcelona-frontiera franceză. Acces spre noua gară din Zaragoza” (CCI 2000.ES.16.C.PT.003), „Linia feroviară de mare viteză Madrid-Barcelona-frontiera franceză. Tronsonul Lleida-Martorell. Subtronsonul X-A (Olérdola — Avinyonet del Penedés)” (CCI 2001.ES.16.C.PT.007), „Noua linie feroviară de mare viteză către Levante. Subtronsonul La Gineta–Albacete (Platforma)” (CCI 2004.ES.16.C.PT.014) și, în subsidiar, cerere de anulare în parte a aceleiași decizii în ceea ce privește rectificările aplicate de Comisie.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 186, 25.6.2011.

Hotărârea Tribunalului din 6 februarie 2013 — Bopp/OAPI (Reprezentarea unui octogon cu laturi verzi)

(Cauza T-263/11) (¹)

[„*Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare figurative care reprezintă un octogon cu laturi verzi — Motiv absolut de refuz — Caracter distinctiv — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Propunere de probe prezentată pentru prima dată în etapa replicii — Articolul 48 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului — Trimitere a unui document la OAPI prin fax — Norme aplicabile*”]

(2013/C 79/26)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Carsten Bopp (Glashütten, Germania) (reprezentant: C. Russ, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial K. Klüpfel și D. Walicka, ulterior K. Klüpfel și A. Pohlmann, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 11 martie 2011 (cauza R 605/2010-4) privind o cerere de înregistrare ca marcă comunitară a unui semn figurativ reprezentând un octogon cu laturi verzi.

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 11 martie 2011 (cauza R 605/2010-4).

2. Obligă OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 238, 13.8.2011.

Hotărârea Tribunalului din 1 februarie 2013 — Coin/OAPI — Dynamiki Zoi (Fitcoin)

(Cauza T-272/11) (¹)

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare verbale Fitcoin — Mărci naționale, comunitare și internaționale figurative anterioare coin — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009*”]

(2013/C 79/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Coin SpA (Veneția, Italia) (reprezentanți: P. Perani și G. Ghisletti, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: O. Mondéjar Ortuño, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Dynamiki Zoi AE (Atena, Grecia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs de OAPI din 21 februarie 2011 (cauza R 1836/2010-2), privind o procedură de opoziție între Coin SpA și Dynamiki Zoi AE.

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 21 februarie 2011 (cauza R 1836/2010-2) în măsura în care aceasta respinge opoziția în ceea ce privește „articolele de îmbrăcăminte, inclusiv încălțăminte și papuci”, care fac parte din clasa 25.
2. Respinge în rest acțiunea.
3. OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și o treime din cheltuielile de judecată efectuate de Coin SpA.
4. Coin suportă două treimi din propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 226, 30.7.2011.

**Hotărârea Tribunalului din 1 februarie 2013 —
Polyelectrolyte Producers Group și alții/Comisia**

(Cauza T-368/11) ⁽¹⁾

[„REACH — Măsurile tranzitorii privind restricțiile aplicabile introducerii pe piață și utilizării acrilamidei pentru aplicațiile în care este utilizat mortar — Anexa XVII la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 — Proportionalitate — Obligația de motivare”]

(2013/C 79/28)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Polyelectrolyte Producers Group (Bruxelles, Belgia), SNF SAS (Andrézieux-Bouthéon, Franța) și Travetanche Injection SPRL (Bruxelles) (reprezentanți: K. Van Maldegem și R. Cana, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Oliver și E. Manhaeve, agenți, asistați de K. Sawyer, barrister)

Intervenient în susținerea pârâtei: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: C. Wissels, M. Noort și B. Koopman, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Regulamentului (UE) nr. 366/2011 al Comisiei din 14 aprilie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), în ceea ce privește anexa XVII (Acrilamidă) (JO L 101, p. 12)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Producers Group, SNF SAS și Travetanche Injection SPRL suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii principale, cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
3. Travetanche Injection suportă cheltuielile de judecată aferente procedurii privind măsurile provizorii.

4. Regatul Țărilor de Jos suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 282, 24.9.2011.

**Hotărârea Tribunalului din 6 februarie 2013 — Maharishi
Foundation/OAPI (TRANSCENDENTAL MEDITATION)**

(Cauza T-412/11) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale TRANSCENDENTAL MEDITATION — Motiv absolut de refuz — Decizie a camerei de recurs de trimitere a cauzei examinatorului — Articolul 65 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Admisibilitate — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 — Public pertinent”]

(2013/C 79/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Maharishi Foundation Ltd (Saint-Hélier, Jersey) (reprezentant: A. Meijboom, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 24 martie 2011 (cauza R 1293/2010-2), privind o cerere de înregistrare a semnelor verbale TRANSCENDENTAL MEDITATION ca marcă comunitară.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Maharishi Foundation Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 282, 24.9.2011.

Hotărârea Tribunalului din 6 februarie 2013 — Maharishi Foundation/OAPI (MÉDITATION TRANSCENDANTALE)

(Cauza T-426/11) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale MÉDITATION TRANSCENDANTALE — Motiv absolut de refuz — Decizie a camerei de recurs de trimitere a cauzei examinatorului spre soluționare — Articolul 65 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Admisibilitate — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 — Public relevant*”]

(2013/C 79/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Maharishi Foundation Ltd (Saint-Hélier, Jersey) (reprezentant: A. Meijboom, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs de OAPI din 6 aprilie 2011 (cauza R 1294/2010-2), privind o cerere de înregistrare a semnului verbal MÉDITATION TRANSCENDANTALE ca marcă comunitară

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Maharishi Foundation Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 282, 24.9.2011

Hotărârea Tribunalului din 4 februarie 2013 — Hartmann/OAPI — ProtecSom (DIGNITUDE)

(Cauza T-504/11) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare verbale DIGNITUDE — Mărcile națională și comunitară verbale anterioare Dignity — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Lipsă de similitudine între produse — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009*”]

(2013/C 79/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Paul Hartmann AG (Heidenheim, Germania) (reprezentant: N. Aicher, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: ProtecSom SAS (Valognes, Franța)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 28 iulie 2011 (cauza R 1197/2010-4) privind o procedură de opoziție între Paul Hartmann AG și ProtecSom SAS

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Paul Hartmann AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 340, 19.11.2011.

Hotărârea Tribunalului din 31 ianuarie 2013 — K2 Sports Europe/OAPI — Karhu Sport Iberica (SPORT)

(Cauza T-54/12) ⁽¹⁾

[„**Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare figurative SPORT — Mărcile națională și internațională verbale anterioare K2 SPORTS — Motiv relativ de refuz — Lipsă de similitudine între semne — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009**”]

(2013/C 79/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: K2 Sports Europe GmbH (Penzberg, Germania) (reprezentant: J. Güell Serra, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezanți: A. Folliard-Monguiral și I. Harrington, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Karhu Sport Iberica, SL (Cordoba, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 29 noiembrie 2011 (cauza R 986/2010-4) privind o procedură de opoziție între K2 Sports Europe GmbH și Karhu Sport Iberica, SL

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă K2 Sports Europe GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 109, 14.4.2012.

Acțiune introdusă la 17 decembrie 2012 — Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej/Agencia Europeana pentru Produse Chimice

(Cauza T-560/12)

(2013/C 79/33)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamant: Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej sp. z o.o. (Brzesko, Polonia) (reprezentant: T. Dobrzyński, avocat [raca prawny])

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei nr. SME(2012) 3538 a Agenției Europene pentru Produse Chimice din 15 octombrie 2012, prin care i s-a aplicat reclamantului o taxă administrativă în cuantum de 20 700 de euro;
- cu titlu preventiv, anularea Deciziei MB/D/29/2010 a Consiliului de administrație al ECHA din 12 noiembrie 2010 privind clasificarea serviciilor pentru care se percep taxe;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv: incompatibilitate cu Regulamentul (CE) nr. 340/2008 al Comisiei și cu Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, precum și încălcarea principiului atribuirii competențelor
 - Decizia atacată este incompatibilă cu Regulamentul privind redevențele și drepturile plătite Agenției Europene pentru Produse Chimice, întrucât pârâta este abilitată să perceapă doar taxe administrative, în timp ce competența de a aplica amenzi descurajante revine statelor membre. Taxele administrative trebuie să fie adecvate în raport cu volumul activităților desfășurate de ECHA. O taxă administrativă în cuantum de 20 700 de euro pentru declararea incorectă a dimensiunii întreprinderii are un caracter de sancțiune și este echivalentă cu o amendă. Astfel, pârâta a încălcat competențele statelor membre, aspect care nu este compatibil cu principiul atribuirii competențelor consacrat la articolul 5 TUE, și reprezintă o acțiune întreprinsă într-un caz de necompetență în sensul articolului 263 TFUE.
2. Al doilea motiv: încălcarea principiului egalității de tratament
 - Faptul de a condiționa cuantumul taxei administrative de dimensiunea întreprinderii constituie o încălcare a principiului egalității de tratament consacrat la articolul 5 din Codul european de bună conduită administrativă și la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Întrucât, prin definiție, taxa administrativă este destinată să acopere costurile aferente serviciilor administrative, nu există niciun motiv obiectiv pentru introducerea unei diferențieri în funcție de dimensiunea întreprinderilor înregistrate. Astfel, volumul de muncă depus de administrație cu ocazia verificării dimensiunii întreprinderii este comparabil. În aceste împrejurări, întreprinderi de mari dimensiuni care s-au declarat în mod incorect ca fiind IMM-uri plătesc o taxă care acoperă nu numai costurile serviciului aferent procedurii de verificare a dimensiunii lor, ci și costurile legate de verificarea dimensiunii altor întreprinderi sau chiar costurile aferente altor servicii prestate de ECHA.

3. Al treilea motiv: încălcarea principiului securității juridice

— Prin faptul că a declarat că este o întreprindere mică, reclamantul a săvârșit în mod neimputabil o eroare cu privire la calificarea corectă a dimensiunii întreprinderii. Potrivit informațiilor care figurează la rubrica „Redevențe” de pe site-ul birourilor naționale de asistență tehnică privind REACH, dimensiunea unei întreprinderi este definită de legea națională privind libertatea de desfășurare a activității economice. În temeiul acestei legi, atunci când se stabilește dimensiunea unei întreprinderi, nu se ține seama de structura acționariatului acesteia, ci de numărul de lucrători angajați și de cifra de afaceri netă anuală, iar reclamantul a luat în considerare aceste date. Obligația de a ține seama la stabilirea dimensiunii unei întreprinderi de Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 nu a fost comunicată în mod corespunzător părții interesate. În plus, ECHA nu a informat întreprinderile cu privire la cuantumul taxelor administrative care pot fi percepute în cazul calificării incorecte a dimensiunii întreprinderii, încălcând astfel principiul securității juridice

4. Al patrulea motiv: abuzul de putere

— Pârâta a săvârșit un abuz de putere prin faptul că a stabilit, în Decizia MB/D/29/2010, rate ale taxelor extrem de ridicate și și-a atribuit competențe foarte extinse sub forma posibilității de a utiliza toate căile legale de atac pentru a recupera taxele și a imposibilității de a evita plata taxelor. Articolul 13 alineatul (4) din Regulamentul nr. 340/2008 nu poate justifica aceste competențe. Impunerea unei taxe administrative urmărește în realitate un obiectiv diferit de cel menționat în considerentul (2) al Regulamentului nr. 340/2008 (acoperirea costurilor serviciilor prestate de ECHA) și nu corespunde volumului de muncă al pârâtei, ci constituie o amendă aplicată în mod nelegal reclamantului.

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2012 — Nissan Jidosha/OAPI (CVTC)

(Cauza T-572/12)

(2013/C 79/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Nissan Jidosha KK (Yokohama-shi, Japan) (reprezentant: B. Brandreth, barrister și D. Cañadas Arcas, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei din 6 septembrie 2012 a Camerei întâi de recurs (cauza R 2469/2011-1);

— obligarea pârâtului la plata către reclamantă a cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurilor din fața camerei de recurs și a Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca figurativă „CVTC” pentru produse din clasele 7, 9 și 12.

Decizia examinatorului: respinge în parte cererea de reînnoire a înregistrării mărcii comunitare.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 50 din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 27 decembrie 2012 — NIOC și alții/Consiliul

(Cauza T-577/12)

(2013/C 79/35)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC) (Singapore, Singapore), National Iranian Oil Company International Affairs Ltd (NIOC International Affairs) (Londra, Regatul Unit), Iran Fuel Conservation Organization (IFCO) (Teheran, Iran), Karoon Oil & Gas Production Co. (Ahwaz, Iran), Petroleum Engineering & Development Co. (PEDEC) (Teheran), Khazar Exploration and Production Co. (KEPCO) (Teheran), National Iranian Drilling Co. (NIDC) (Ahwaz), South Zagros Oil & Gas Production Co. (Shiraz, Iran), Maroun Oil & Gas Co. (Ahwaz), Masjed-Soleyman Oil & Gas Co. (MOGC) (Khouzestan, Iran), Gachsaran Oil & Gas Co. (Ahmad, Iran), Aghajari Oil & Gas Production Co. (AOGPC) (Omidieh, Iran), Arvandan Oil & Gas Co. (AOGC) (Khoramshar, Iran), West Oil & Gas Production Co. (Kermanshah, Iran), East Oil & Gas Production Co. (EOGPC) (Mashhad, Iran), Iranian Oil Terminals Co. (IOTC) (Teheran), Pars Special Economic Energy Zone (PSEEZ) (Boushehr, Iran) și Iran Liquefied Natural Gas Co. (Teheran) (reprezentant: J.-M. Thouvenin, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 945/2012 al Consiliului din 15 octombrie 2012, în măsura în care le privește pe reclamante;
- anularea Deciziei 2012/635/PESC a Consiliului din 15 octombrie 2012, în măsura în care le privește pe reclamante;
- declararea inaplicabilității în privința acestora a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012;
- declararea inaplicabilității în privința acestora a Deciziei 2012/635/PESC;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șapte motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe nemotivare, cu încălcarea articolului 296 TFUE, întrucât regulamentul de punere în aplicare prin care reclamantele au fost înscrise pe lista entităților sancționate nu ar indica în mod expres pe ce teme juridic a fost adoptat.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe inexistența unui temei legal, întrucât temeiul legal al Regulamentului de punere în aplicare nr. 945/2012 ⁽¹⁾ ar fi Regulamentul nr. 267/2012 ⁽²⁾, care ar trebui considerat inaplicabil reclamantelor dat fiind că, pe de o parte, ar fi fost adoptat cu încălcarea articolului 296 TFUE și a articolului 215 TFUE și, pe de altă parte, că articolul 23 alineatul (2) litera (d) din acesta, care ar constitui temeiul juridic al înscrierii reclamantelor pe lista din anexa IX la Regulamentul nr. 267/2012 ar încălca tratatele și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
3. Al treilea, al patrulea, al cincilea și al șaselea motiv în susținerea nulității înscrierii reclamantelor pe lista din anexa IX la Regulamentul nr. 267/2012 și din anexa la Decizia 2012/635/PESC ⁽³⁾ se întemeiază i) pe o eroare de drept, ii) pe o eroare de fapt, iii) pe faptul că înscrierea respectivă ar aduce atingere dreptului la apărare, la bună administrare și la o protecție jurisdicțională efectivă, precum și iv) pe faptul că înscrierea menționată ar fi contrară principiului proporționalității.
4. Al șaptelea motiv se întemeiază pe neaplicarea în privința reclamantelor a articolului 1 punctul 8 din Decizia 2012/635/PESC, care ar constitui temeiul juridic al înscrierii

lor pe lista entităților vizate de măsurile restrictive, pentru motivul că această dispoziție ar fi contrară tratatelor, Cartei drepturilor fundamentale și principiului proporționalității.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 945/2012 al Consiliului din 15 octombrie 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 282, p. 16).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1264/2012 al Consiliului din 21 decembrie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 88, p. 1).

⁽³⁾ Decizia 2012/635/PESC a Consiliului din 15 octombrie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 282, p. 58).

Acțiune introdusă la 27 decembrie 2012 — NIOC/Consiliul

(Cauza T-578/12)

(2013/C 79/36)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: National Iran Oil Co. (NIOC) (Téhéran, Iran) (reprezentant: J.-M. Thouvenin, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 945/2012 al Consiliului din 15 octombrie 2012 în măsura în care o privește pe reclamantă;
- anularea Deciziei 2012/635/PESC a Consiliului din 15 octombrie 2012, în măsura în care o privește pe reclamantă;
- declararea inaplicabilității în privința sa a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012;
- declararea inaplicabilității în privința sa a Deciziei 2012/635/PESC;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cadrul cauzei T-577/12, NIOC și alții/Consiliul.

A acțiune introdusă la 27 decembrie 2012 — Yaqub/OAPI — Turcia (ATATURK)**(Cauza T-580/12)**

(2013/C 79/37)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamant: J. Yaqub (Nottingham, Regatul Unit) (reprezentant: J. Jenkins, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Republica Turcia

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei din 17 septembrie 2012 a Camerei a doua de recurs.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „ATATURK” pentru produse din clasele 3, 5, 25, 29, 30 și 32 (marca comunitară înregistrată sub nr. 4 633 434).

Titularul mărcii comunitare: reclamantul.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: Republica Turcia.

Motivarea cererii de declarare a nulității: cererea de declarare a nulității a fost întemeiată pe motivele de refuz prevăzute la articolul 52 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (f) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Decizia diviziei de anulare: respinge cererea de declarare a nulității.

Decizia camerei de recurs: admite calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea Regulamentului nr. 207/2009 al Consiliului.

A acțiune introdusă la 7 ianuarie 2013 — CFE-CGC France Télécom-Orange/Comisia**(Cauza T-2/13)**

(2013/C 79/38)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: CFE-CGC France Télécom-Orange (Paris, Franța) (reprezentați: A.-L. Lefort des Ylouses și A.-S. Gay, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— declararea admisibilității acțiunii sindicatului;

— anularea deciziei;

— obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin cererea introductivă, reclamanta solicită anularea Deciziei C(2011) 9403 final a Comisiei din 20 decembrie 2011 prin care se declară compatibil cu piața internă, în anumite condiții, ajutorul acordat de Republica Franceză în favoarea France Télécom privind reforma modului de finanțare a pensiilor funcționarilor de stat care lucrează pentru France Télécom [ajutor de stat nr. C 25/2008 (ex NN 23/2008)]⁽¹⁾.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, cu titlu principal, întemeiat pe o încălcare a articolului 107 alineatul (1) TFUE, în măsura în care decizia atacată califică drept ajutor de stat reforma modului de finanțare a pensiilor funcționarilor de stat care lucrează pentru France Télécom, formulată de Legea nr. 96-660 din 26 iulie 1996. Reclamanta arată că Comisia a încălcat articolul 107 alineatul (1) TFUE:

— atunci când a considerat că Legea din 1996 putea fi calificat drept un avantaj economic;

— atunci când a concluzionat în sensul caracterului selectiv al reformei, chiar dacă lipsa comparatorului extern ar exclude orice selectivitate;

— atunci când a considerat că Legea din 1996 poate determina denaturări ale concurenței în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, chiar dacă plata unei contribuții excepționale de către France Télécom ar fi neutralizat în mod valabil efectele negative pe care le cuprindea Legea din 1990 pentru France Télécom.

2. Al doilea motiv, întemeiat, în subsidiar, pe erorile de drept și de apreciere, atunci când s-au aplicat condițiile prevăzute la articolul (2) al deciziei atacate pentru aprecierea compatibilității Legii din 1996 cu piața internă.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o încălcare a mai multe principii fundamentale de drept al Uniunii Europene, respectiv principiul egalității armelor, dreptul părților interesate de a fi ascultate, principiul încrederii legitime și dreptul la respectarea unui termen rezonabil.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe un abuz de putere, întrucât decizia atacată nu urmărea recuperarea unui ajutor de stat incompatibil cu piața internă, ci să impună France Télécom cheltuieli suplimentare pentru viitor, care ar avea drept efect frânarea dezvoltării sale pe piața telecomunicațiilor.

(¹) JO 2012, L 279, p. 1.

Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2013 — Ronja/Comisia

(Cauza T-3/13)

(2013/C 79/39)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Ronja s.r.o (Znojmo, Republica Cehă) (reprezentant: E. Engin-Deniz, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- desfășurarea unei proceduri orale;
- anularea deciziei Comisiei în dosarul Gestdem 2012/3329 și acordarea accesului la toate documentele;
- constatarea unei încălcări a dispozițiilor legale de către Comisie, întrucât, din cauza încălcării articolului 13 din Directiva 2001/37CE (¹) și a articolului 34 TFUE de către articolul 7a din legea austriacă a tutunului, nu a inițiat împotriva Republicii Austria o procedură în constatarea neîndeplinirii obligațiilor;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor cu procesul și a cheltuielilor legate de reprezentare.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă, printre altele, următoarele motive:

1. Încălcarea articolului 4 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 (²)

În acest context, reclamanta susține, în esență, că, în principal pe baza argumentelor invocate de autoritățile austriece, Comisia a refuzat accesul integral la documentele solicitate (corespondența dintre Republica Austria și Comisie în legătură cu plângerea înregistrată sub nr. 2008/4340 ca urmare a pretensei neconformități a legii austriece a tutunului cu Directiva 2001/37), fără ca aceste argumente să fi fost analizate pe fond. În opinia reclamantei, nu accesul la documente, ci refuzul accesului a produs efecte negative asupra procedurii de stabilire a răspunderii statului pe care a inițiat-o la Curtea Constituțională austriacă. Reclamanta adaugă că, dimpotrivă, scopul normei de excepție cuprinse la articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 ar fi impus acordarea accesului la documentele respective.

2. Neinițierea unei proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Republicii Austria din cauza încălcării articolului 13 din Directiva 2001/37CE și a articolului 34 TFUE de către articolul 7a din legea austriacă a tutunului

Cu privire la acest aspect, reclamanta susține, printre altele, că în cazul în care ar fi fost inițiată o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, în decizia privind cererea de stabilire a răspunderii statului formulată de reclamantă, Curtea Constituțională austriacă nu a putut concluziona în sensul că Directiva 2001/37 instituie drepturi numai în favoarea consumatorilor, iar nu și în favoarea întreprinderilor.

(¹) Directiva 2001/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2001 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în materie de fabricare, prezentare și vânzare a produselor din tutun (JO L 194, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 125).

(²) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2013 — ADEAS/Comisia

(Cauza T-7/13)

(2013/C 79/40)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Association pour la Défense de l'Épargne et de l'Actionnariat des Salariés de France Télécom-Orange (Paris, Franța) (reprezentanți: A.-L. Lefort des Ylouses și A.-S. Gay, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității cererii ADEAS;
- anularea deciziei;
- obligarea Comisiei la plata în întregime a cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin cererea introductivă, reclamanta solicită anularea Deciziei C(2011) 9403 final a Comisiei din 20 decembrie 2011 prin care se declară compatibil cu piața internă, în anumite condiții, ajutorul acordat de Republica Franceză în favoarea France Télécom privind reforma modului de finanțare a pensiilor funcționarilor de stat care lucrează pentru France Télécom [ajutor de stat nr. C 25/2008 (ex NN 23/2008)] ⁽¹⁾.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive care, în esență, sunt similare sau identice cu cele invocate în cauza T-2/13, CFE-CGC France Télécom-Orange/Comisia.

⁽¹⁾ JO 2012, L 279, p. 1.

Acțiune introdusă la 8 ianuarie 2013 — National Iranian Gas Company/Consiliul

(Cauza T-9/13)

(2013/C 79/41)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: The National Iranian Gas Company (Teheran, Iran) (reprezențanți: E. Glaser și S. Perrotet, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolului 1 punctul 8 din Decizia Consiliului nr. 2012/635/PESC din 15 octombrie 2012 în măsura în care a modificat articolul 20 litera (c) din Decizia 2010/413/PESC;
- anularea Deciziei Consiliului nr. 2012/635/PESC din 15 octombrie 2012 în măsura în care a inclus societatea NIGC pe lista entităților care urmează să facă obiectul măsurilor de înghețare a fondurilor prevăzută în anexa II la Decizia 2010/413/PESC;

— de asemenea, anularea Regulamentului de punere în aplicare nr. 945/2012 al Consiliului din 15 octombrie 2012 în măsura în care a inclus societatea NIGC pe lista entităților care urmează să facă obiectul măsurilor de înghețare a fondurilor prevăzută în anexa IX la Regulamentul nr. 267/2012;

— declararea ca fiind inaplicabile în privința National Iranian Gas Company a Regulamentului nr. 267/2012, a Deciziei nr. 2010/413/PESC astfel cum a fost modificată prin Deciziile 2012/35/PESC și 2012/635/PESC în ceea ce privește dispozițiile prin care s-a introdus, iar ulterior s-a modificat, litera (c) a articolului 20 din Decizia 2010/413/PESC și prin care reclamanta a fost introdusă pe lista entităților prevăzută în Anexa II;

— și, cu titlu subsidiar în ipoteza în care articolul 1 punctul 8 din Decizia nr. 2012/635/PESC din 15 octombrie 2012 în măsura în care a modificat articolul 20 litera (c) din Decizia 2010/413/PESC nu va fi anulat, declararea acestuia ca fiind inaplicabil în privința National Iranian Gas Company;

— obligarea Consiliului la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă zece motive.

1. Primul motiv întemeiat pe neaplicarea articolului 20 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2010/413/PESC ⁽¹⁾ astfel cum a fost introdus și modificat prin Deciziile 2012/35/PESC ⁽²⁾ și 2012/635/PESC ⁽³⁾, precum și pe nelegalitatea articolului 1 punctul 8 din Decizia 2012/635/PESC de modificare a articolului 20 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2010/413/PESC, întrucât aceste decizii se întemeiază pe noțiuni imprecise și nedeterminate, contrare dreptului de proprietate și principiului proporționalității.
2. Al doilea motiv întemeiat pe o neregularitate de procedură și pe necompetența Consiliului de a acționa singur în temeiul articolului 215 TFUE.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, întrucât Consiliul s-a întemeiat pe elemente vagi și imprecise care nu pot fi verificate.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe o încălcare a drepturilor fundamentale ale reclamantei, întrucât aceasta a fost lipsită de dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă și de dreptul de proprietate, în măsura în care decizia atacată ar fi afectată de o motivare insuficientă care nu ar permite reclamantei să se apere în mod util și Tribunalului să își exercite controlul jurisdicțional. Reclamanta arată că nu a avut acces la înscrisurile din dosarul său prezentat Consiliului.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe o lipsă de probe împotriva reclamantei, întrucât Consiliul s-a întemeiat pe simple afirmații.

6. Al șaselea motiv întemeiat pe o eroare de drept, întrucât, din faptul că reclamanta era o întreprindere publică, Consiliul a dedus că aceasta a furnizat sprijin financiar guvernului iranian.
7. Al șaptelea motiv întemeiat pe o inexactitate materială a faptelor, întrucât reclamanta nu este o societate deținută și administrată de stat și nu a furnizat sprijin financiar guvernului iranian.
8. Al optulea motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe o încălcare a principiului proporționalității, întrucât restricțiile aplicate dreptului de proprietate al reclamantei și dreptului său de a desfășura o activitate economică sunt disproporționate în raport cu obiectivul urmărit. Reclamanta arată că înghețarea fondurilor nu îndeplinește obiectivul urmărit, întrucât nu este implicată în punerea în aplicare a programului nuclear reproșată guvernului iranian.
9. Al nouălea motiv întemeiat pe faptul că Regulamentul de punere în aplicare nr. 945/2012 ⁽⁴⁾ este lipsit de temelie legală.
10. Al zecelea motiv întemeiat pe faptul că Regulamentul de punere în aplicare nr. 945/2012 ar fi afectat de necompetență și de o motivare insuficientă.

⁽¹⁾ Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, p. 39), astfel cum a fost rectificată.

⁽²⁾ Decizia 2012/35/PESC a Consiliului din 23 ianuarie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 19, p. 22), astfel cum a fost rectificată.

⁽³⁾ Decizia 2012/635/PESC a Consiliului din 15 octombrie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 282, p. 58).

⁽⁴⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 945/2012 al Consiliului din 15 octombrie 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 282, p. 16).

Acțiune introdusă la 9 ianuarie 2013 — Bank of Industry and Mine/Consiliul

(Cauza T-10/13)

(2013/C 79/42)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Bank of Industry and Mine (Teheran, Iran) (reprezentanți: E. Glaser și S. Perrotet, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolului 1 punctul 8 din Decizia 2012/635/PESC a Consiliului din 15 octombrie 2012, în măsura în care modifică articolul 20 litera (c) din Decizia 2010/413/PESC;
- anularea Deciziei 2012/635/PESC a Consiliului din 15 octombrie 2012, în măsura în care prin această decizie societatea BIM a fost înscrisă pe lista entităților care fac obiectul unor măsuri de înghețare a fondurilor prevăzute în anexa II la Decizia 2010/413/PESC;
- anularea totodată a Regulamentului de punere în aplicare nr. 945/2012 al Consiliului din 15 octombrie 2012, în măsura în care societatea BIM a fost înscrisă în lista entităților care fac obiectul unor măsuri de înghețare a fondurilor din anexa IX la Regulamentul nr. 267/2012;
- declararea inaplicabilității în privința BIM, a Regulamentului nr. 267/2012, a Deciziei 2010/413/PESC, astfel cum a fost modificată prin Deciziile 2012/35/PESC și 2012/635/PESC, prin dispozițiile care introduc și, ulterior, modifică litera (c) a articolului 20 din Decizia 2010/413/PESC și care înscriu numele reclamantei pe lista din anexa II;
- și, cu titlu subsidiar în ipoteza în care articolul 1 punctul 8 din Decizia 2012/635/PESC a Consiliului din 15 octombrie 2012 în măsura în care modifică articolul 20 litera (c) din Decizia 2010/413/PESC nu va fi anulat, acesta să fie declarat inaplicabil în privința BIM;
- obligarea Consiliului la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă zece motive care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cauza T-9/13, National Iranian Gas Company/Consiliul.

Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2013 — ANKO/Comisia

(Cauza T-17/13)

(2013/C 79/43)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: ANKO AE Antiprosopion, Emporiou kai Viomichanias (Atene, Grecia) (reprezentant: B. Christianos, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea faptului că reclamanta nu trebuie să restituie, cu titlu de plată nedatorată, suma plătită de Comisie pentru proiectul POCEMON;
- declararea faptului că reclamanta nu trebuie să plătească Comisiei despăgubiri forfetare pentru un prejudiciu cauzat prin proiectul POCEMON;
- declararea faptului că Comisia nu putea efectua în mod legitim compensarea sumei pe care trebuia să o plătească ANKO, și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune vizează răspunderea Comisiei în sensul articolului 272 TFUE, privind contractul nr. 216088 de executare a proiectului „Point Of CarE MONitoring and Diagnostics for Autoimmune Diseases” (POCEMON). În special, reclamanta susține că, deși și-a îndeplinit propriile obligații contractuale, Comisia a solicitat restituirea sumelor plătite ANKO cu încălcarea acestui contract, a principiului bunei-credințe, al interzicerii abuzului de drept și al proporționalității. În plus, Comisia intenționa să compenseze credite care nu erau certe, lichide și exigibile.

Pentru motivele sus-menționate, reclamanta susține, în primul rând, că nu este obligată să ramburseze, întrucât ar fi plătită în mod nejustificat, totalitatea sumei plătite de Comisie pentru proiectul POCEMON. În al doilea rând, aceasta reține că nu este obligată să plătească Comisiei despăgubiri forfetare pentru prejudiciu (liquidated damages) pentru proiectul POCEMON. În al treilea rând, aceasta deduce că Comisia nu avea dreptul să efectueze compensația cu sumele datorate reclamantei, care nu sunt certe, lichide și exigibile.

Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2013 — Ekologický právní servis/Comisia

(Cauza T-19/13)

(2013/C 79/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ekologický právní servis (Brno, Republica Cehă)
(reprezentant: P. Černý, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei C(2012) 8382 a Comisiei Europene din 12 noiembrie 2012 prin care a fost declarată inadmisibilă cererea reclamantei de reexaminare internă a Deciziei C(2012) 4576 a Comisiei din 6 iulie 2012 privind cererea notificată de Republica Cehă, în temeiul articolului 10c alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, referitoare la efectuarea unor alocări tranzitorii cu titlu gratuit în scopul modernizării producției de energie electrică;
- anularea Deciziei C(2012) 4576 a Comisiei din 6 iulie 2012 privind cererea notificată de Republica Cehă, în temeiul articolului 10c alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, referitoare la efectuarea unor alocări tranzitorii cu titlu gratuit în scopul modernizării producției de energie electrică și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă două motive.

1. Prin intermediul primului motiv se susține că Decizia C(2012) 8382 a Comisiei Europene din 12 noiembrie 2012 este nelegată întrucât este contrară articolului 17 din Tratatul privind Uniunea Europeană și articolului 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și articolului 2 alineatul (1) litera (g) și articolului 10 din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 ⁽²⁾.
2. Prin intermediul celui de al doilea motiv se susține că Decizia C(2012) 4576 a Comisiei din 6 iulie 2012 este nelegală întrucât este contrară articolului 263 TFUE, Directivei 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/29/CE ⁽³⁾, Comunicării Comisiei — Document de orientare privind aplicarea opțională a articolului 10c din Directiva 2003/87/CE (2011/C 99/03) și Directivei 2001/42/CE ⁽⁴⁾ privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului.

⁽¹⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

⁽³⁾ Directiva 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea îmbunătățirii și extinderii sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră (JO L 140, p. 63).

⁽⁴⁾ Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, p. 30, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 135).

**Acțiune introdusă la 23 ianuarie 2013 — ECC Couture/
OAPI — Ball Wholesale (Culture)**

(Cauza T-28/13)

(2013/C 79/45)

Limba în care a fost formulată acțiunea: olandeza

Părțile

Reclamantă: ECC Couture BV (Oldenzaal, Țările de Jos) (reprezentanți: M. A. S. M. van Leent și I. de Jonge, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Ball Wholesale ApS (Billund, Danemarca)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 22 octombrie 2012 pronunțate în cauza R 290/2012-1, în măsura în care conform acestei decizii reclamanta a căzut în pretenții și este obligată să suporte cheltuielile de judecată corespunzătoare procedurii;
- constatarea faptului că înregistrarea comunitară nr. 993 511 a mărcii figurative „Culture” este valabilă pentru toate produsele și serviciile care au făcut obiectul procedurii desfășurate la Camera de recurs;
- obligarea OAPI, conform articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: înregistrarea internațională referitoare la Uniunea Europeană a mărcii figurative care cuprinde elementul verbal „Culture”, pentru produse din clasele 14, 18 și 25 — Marca comunitară nr. 993 511.

Titularul mărcii comunitare: reclamanta.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: Ball Wholesale ApS.

Motivarea cererii de declarare a nulității: marca verbală națională „CULTURE” pentru produse din clasele 14, 25 și 26.

Decizia diviziei de anulare: respinge cererea.

Decizia camerei de recurs: a admis în parte calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

**Acțiune introdusă la 17 ianuarie 2013 — AbbVie și alții/
EMA**

(Cauza T-29/13)

(2013/C 79/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: AbbVie, Inc. (Wilmington, Statele Unite) și AbbVie Ltd (Maidenhead, Regatul Unit) (reprezentanți: P. Bogaert, G. Berrisch, avocați, și B. Kelly, Solicitor)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei Agenției Europene pentru Medicamente EMA/685471/2012 din 5 noiembrie 2012, prin care se acordă accesul la documentele din dosarul de autorizare a introducerii pe piață a unui medicament și
- obligarea Agenției Europene pentru Medicamente la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamante.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune vizează anularea, în temeiul articolului 263 alineatul (4) TFUE, a Deciziei Agenției Europene pentru Medicamente EMA/685471/2012 din 5 noiembrie 2012 prin care se acordă accesul la documentele dosarului de autorizare a introducerii pe piață a unui medicament în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. În primul rând, decizia încalcă articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul privind transparența și drepturile fundamentale ale reclamantelor la protecția informațiilor comerciale confidențiale.
2. În al doilea rând, decizia încalcă obligația de motivare în ceea ce privește aplicarea articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul privind transparența.
3. În al treilea rând, decizia încalcă principiul încrederii legitime.

4. În al patrulea rând, decizia încalcă Directiva nr. 2001/29/CE⁽¹⁾ privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională, drepturile fundamentale la protecția dreptului de proprietate, inclusiv a dreptului de autor, și principiile proporționalității și buneii administrări, în măsura în care accesul este acordat prin furnizarea unei copii a documentelor.

(¹) Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230).

Acțiune introdusă la 22 ianuarie 2013 — GRE/OAPI — Villiger Söhne (LIBERTE american blend)

(Cauza T-30/13)

(2013/C 79/47)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (Kloster Lehnin, Germania) (reprezentanți: I. Memmler și S. Schulz, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Villiger Söhne GmbH (Waldshut-Tiengen, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită

— Anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 15 noiembrie 2012 în cauza R 731/2012-1,

— Obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă care cuprinde elementele verbale „LIBERTE american blend” pentru bunuri din clasa 34 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 7 481 252

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Villiger Söhne GmbH

Marca sau semnul invocat: marca verbală și marca figurativă care cuprind elementele verbale „La LIBERTAD” pentru bunuri din clasele 14 și 34

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 23 ianuarie 2013 — Meta Group/Comisia europeană

(Cauza T-34/13)

(2013/C 79/48)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Meta Group Srl (Roma, Italia) (reprezentanți: A. Bartolini, V. Colcelli, și A. Formica, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului anularea:

— Notei emise de DG Enterprise and Industry Directorate — General din 11.12.2012 Ref. Nr. 1687862;

— a Raportului de audit financiar nr. S12.16817;

și, dacă este cazul:

— a notei emise de D.G. Budget execution (general budget and EDF) a Comisiei Europene din 12.11.2012, având ca obiect „Plata prin compensare între creanțele Comisiei”, prin care Comisia a comunicat compensarea intervenită între creanța de 69 061,80 euro deținută de META Group față de Comisie în cadrul contractului Take-it-Up (nr. 245637) și datoria corespunzătoare astfel cum rezultă din nota de debit nr. 32412078833;

— a notei emise de D.G. Budget execution (general budget and EDF) a Comisiei Europene din 12.11.2012 ref. nr 1380282, având ca obiect compensarea creanței de 16 772,36 euro deținute de META Group față de Comisie în cadrul contractului BCreative (nr. 245599), cu datoria corespunzătoare astfel cum rezultă din nota de debit nr 32412078833;

- a notei emise de D.G. Budget execution (general budget and EDF) a Comisiei Europene din 12.11.2012 ref. nr 1380323, având ca obiect compensarea creanței de 16 772,36 euro deținute de META Group față de Comisie în cadrul contractului BCreative cu datoria echivalentă corespunzătoare;
- a notei emise de D.G. Budget execution (general budget and EDF) a Comisiei Europene din 12.11.2012 ref. nr. 1387638, având ca obiect compensarea creanței de 220 518,25 euro deținute de Meta Group față de Comisie în cadrul contractelor Take-it-UP (nr. 245637) și Ecolink+ (nr. 256224) cu suma de 209 180,92 euro, astfel cum rezultă din nota de debit nr 32412078833;
- în consecință, obligarea administrației la plata către reclamantă a sumei de 424 787,90 euro, plus dobânzi de întârziere;
- obligarea administrației la repararea prejudiciului subsecvent suferit de reclamantă.

Și obligarea părții la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune privește acordurile de grant încheiate între reclamantă și Comisie în cadrul „Programului-cadru pentru inovație și competitivitate (CIP) (2007-2013)”.

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe eroarea vădită de apreciere a faptelor, încălcarea dispoziției prevăzute în modificarea nr. 1 la contractul ECOLINK+ din 14.10.2011, încălcarea principiului încrederii legitime, precum și încălcarea principiilor protecției drepturilor dobândite, securității juridice și obligației de diligență.
 - Cu privire la acest aspect, se afirmă că Comisia și-a încălcat obligațiile asumate prin contract față de META, în special în ceea ce privește acceptarea metodologiei de calcul propuse de reclamantă.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 11 din Acordurile de grant referitoare la Programul CIP (BCreative, Take-IT-Up, Ecolink+), încălcarea principiului principiului termenului rezonabil, și pe eroarea vădită în aprecierea faptelor.
 - Cu privire la acest aspect, se afirmă că societatea reclamantă a făcut dovada că remunerațiile propriilor asociați cu prestații în muncă sunt pe deplin coerente cu valorile de piață, precum și cu remunerațiile lucră-
- torilor care desfășoară activități independente parasubordonați („in house consultants”) și ale angajaților care desfășoară activități similare. În temeiul dreptului național, astfel de valori minime pot fi mărite inclusiv cu 100 % în caz de „importanță excepțională, complexitate sau dificultate” a prestației solicitate (a se vedea articolul 6 alineatul 1 din Decretul ministerial nr. 169 din 2 septembrie 2010). Încadrarea de către META Group a experților internaționali implicați în activitățile referitoare la proiectele în discuție, prin contract de colaborare „coordonată și continuă”, ar fi de altfel pe deplin legitimă.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității acțiunii administrative și încălcarea principiilor bunei administrări, transparenței și prestabilirii criteriilor.
 - Cu privire la acest aspect, se afirmă că existența mai multor criterii care pot fi utilizate în vederea stabilirii modalităților de calcul al remunerațiilor ar fi trebuit să determine administrația să îl adopte pe cel mai favorabil pentru privat. Odată constatată prezența pe piața italiană și europeană a unor tarife destul de diferite unele de altele pentru aceleași servicii, ar fi fost oportun să se acorde prevalență soluției care ar fi adus cel mai mic prejudiciu posibil poziției reclamantei.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe eroarea vădită în aprecierea faptelor, încălcarea prevederilor din modificarea nr. 1 la contractul ECOLINK+ din 14.10.2011 și pe încălcarea principiilor încrederii legitime, bunei credințe, protecției drepturilor dobândite, securității juridice și obligației de diligență.
 - Cu privire la acest aspect, se afirmă că actele de compensare sunt ilegale întrucât sumele indicate drept creanțe ce revin META în raport cu contractele susmenționate sunt semnificativ mai mici decât ceea ce se datorează. În special, Comisia, pe baza concluziilor din *final audit report* atacat în prezent, ar fi aplicat în mod arbitrar, pentru determinarea costurilor eligibile referitoare la asociații cu prestații în muncă, un cost pe oră semnificativ mai redus decât cel propus de META.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului bunei administrații, precum și pe caracterul insuficient al motivării.
 - Cu privire la acest aspect, se afirmă că actele de compensare sunt complet nemotivate, inclusiv în ceea ce privește criteriile și parametrii utilizați la calcul. Prin urmare, Comisia ar fi trebuit, având în vedere că la momentul notificării măsurilor de compensare examinate, META nu cunoștea încă rezultatele finale ale raportului de audit, să detalieze aprecierile aflate la baza deciziei de a utiliza o metodologie de calcul al costurilor eligibile diferită de cea stabilită prin contract.

6. Al șaselea motiv este întemeiat pe eroarea vădită în efectuarea calculelor pentru stabilirea sumei ce revin reclamantei.

— Cu privire la acest aspect, se afirmă că calculele efectuate de Comisie în vederea compensării sunt de altfel eronate. În fapt, chiar aplicând *flate rate* referitoare la Programul „Marie Curie” calculele nu rezultă a fi coerente.

Ațiune introdusă la 23 ianuarie 2013 — Meta Group/Comisia europeană

(Cauza T-35/13)

(2013/C 79/49)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Meta Group Srl (Roma, Italia) (reprezentanți: A. Bartolini, V. Colcelli, și A. Formica, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită anularea de către Tribunal:

— a notei emise de D.G. Budget execution (general budget and EDF) a Comisiei Europene din 12.11.2012 (ref. nr. 1328694), având ca obiect „Plata prin compensare între creanțele și datoriile Comisiei”, prin care Comisia a comunicat compensarea intervenită între creanța de 69 061,89 euro deținută de META Group față de Comisie în cadrul contractului Take-it-Up (nr. 245637) și datoria corespunzătoare astfel cum rezultă din nota de debit nr 32412078833.

— a notei emise de D.G. Budget execution (general budget and EDF) a Comisiei Europene din 12.11.2012 (ref. nr. 1380282), având ca obiect compensarea creanței de 16 772,36 euro deținute de META Group față de Comisie în cadrul contractului BCreative (nr. 245599), cu datoria corespunzătoare astfel cum rezultă din nota de debit nr 32412078833.

— a notei emise de D.G. Budget execution (general budget and EDF) a Comisiei Europene din 12.11.2012 (ref. nr. 1380323), având ca obiect compensarea creanței de 16 772,36 euro deținute de META Group față de Comisie în cadrul contractului BCreative cu datoria echivalentă corespunzătoare.

— a notei emise de D.G. Budget execution (general budget and EDF) a Comisiei Europene din 12.11.2012 (ref. nr. 1387638), având ca obiect compensarea creanței de 220 518,25 euro deținute de Meta Group față de Comisie în cadrul contractelor Take-it-UP (nr. 245637) și Ecolink+ (nr. 256224) cu suma de 209 180,92 euro, astfel cum rezultă din nota de debit nr 32412078833.

Și, în consecință:

— obligarea administrației la plata către reclamantă a sumei de 424 787 euro, plus dobânzi de întârziere.

— obligarea administrației la repararea prejudiciului subsecvent suferit de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare celor invocate în cauza T-34/13.

Ațiune introdusă la 21 ianuarie 2013 — Erreà Sport/OAPI — Facchinelli (ANTONIO BACIONE)

(Cauza T-36/13)

(2013/C 79/50)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamantă: Erreà Sport SpA (Torrile, Italia) (reprezentanți: D. Caneva e G. Fucci, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Antonio Facchinelli (Dalang, China)

Concluziile

— Anularea Deciziei din 24 octombrie 2012 a Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) în procedura R 1561/2011-1 și, în consecință, respingerea cererii de înregistrare publicate în Buletinul mărcilor comunitare nr. 117/2010, depusă de Antonio Facchinelli pentru toate produsele;

— dispunerea suportării cheltuielilor de judecată efectuate de Errèa Sport S.p.A. în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Antonio Facchinelli.

Marca comunitară vizată: marca figurativă care cuprinde elementele verbale „ANTONIO BACIONE” pentru produse din clasele 3, 14, 18 și 25 – cerere de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 9 056 037.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: marca figurativă care cuprinde elementul verbal „erreà” și marca figurativă care cuprinde două romburi intersectate pentru produse din clasele 3, 9, 14, 16, 18, 25, 28, 35 și 41.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate:

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 28 ianuarie 2013 — 1. garantovaná/Comisia

(Cauza T-42/13)

(2013/C 79/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: 1. garantovaná a.s. (Bratislava, Slovacia) (reprezentanți: M. Powell, solicitor, G. Forwood, barrister, M. Staroň și P. Hodál, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea scrisorii Comisiei din 21 decembrie 2012 în cazul COMP/39.396 — Carbură de calciu, în măsura în care prin aceasta:
 - se aplică o rată a dobânzii de 4,5 % în ceea ce privește perioadele pentru care Tribunalul (i) a suspendat executarea articolului 2 din Decizia Comisiei C(2009) 5791 final din 22 iulie 2009 în cazul COMP/39.396 — Reactivi pe bază de carbură de calciu și magneziu pentru industriile oțelului și gazului în ceea ce o privește pe reclamantă și (ii) a suspendat obligația reclamantei de

a constitui o garanție bancară pentru a evita recuperarea imediată a amenzii care i-a fost aplicată conform articolului 2 din decizia respectivă;

- se stabilește soldul restant la data de 25 ianuarie 2013 la suma de 20 293 586,60 euro, reprezentând amenda și dobânzile moratorii;
- este pusă în întârziere reclamanta ca până la data de 25 ianuarie 2013 fie să facă o plată provizorie de 20 293 586,60 euro, fie să constituie o garanție financiară acceptabilă, care să acopere această sumă;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Prin intermediul primului motiv se susține că Comisia nu avea o bază legală pentru a aplica dobânzi în ceea ce privește perioada vizată de ordonanța privind măsurile provizorii din 20 octombrie 2009, adoptată fără citirea Comisiei, întrucât prin aceasta s-a suspendat executarea articolului 2 din Decizia C(2009) 5791 în măsura în care privea reclamanta. În aceste condiții, amenda nu a devenit „exigibilă” în sensul articolului 79 litera (c) din normele de aplicare (¹). Potrivit principiului *accessorium sequitur principale*, dobânzile aferente amenzii curg doar de la data la care amenda este exigibilă.
2. Prin intermediul celui de al doilea motiv se susține că, în ceea ce privește perioada vizată de ordonanța privind măsurile provizorii, aplicarea unei rate a dobânzii moratorii de 4,5 % încalcă încrederea legitimă a reclamantei, întrucât prin ordonanța privind măsurile provizorii din 2 martie 2011 s-a suspendat obligația acesteia de a constitui o garanție bancară pentru a evita recuperarea imediată a amenzii care i-a fost aplicată conform articolului 2 din Decizia C(2009) 5791. Aceasta a făcut ca reclamanta să fie în aceeași situație în care s-ar fi aflat dacă ar fi constituit garanția bancară. În consecință, reclamanta a fost îndreptățită să se întemeieze pe încrederea legitimă, creată prin scrisoarea Comisiei din 24 iulie 2009 de notificare a Deciziei C(2009) 5791, că rata dobânzii aferente amenzii care va fi plătită va fi cea prevăzută la articolul 86 alineatul (5) din normele de aplicare.
3. Prin intermediul celui de al treilea motiv se susține că aplicarea unei rate a dobânzii moratorii de 4,5 % pentru perioadele vizate de ordonanțele privind măsurile provizorii lipsește de efect util aceste ordonanțe, întrucât rațiunea pentru care s-au prevăzut două rate ale dobânzii la articolul 86 alineatul (2) litera (b) și la articolul 86 alineatul (5) din normele de aplicare este aceea de a stimula întreprinderile să constituie o garanție bancară și, invers, de a le penaliza pe acelea care refuză să plătească amenda la scadență sau să constituie o garanție bancară corespunzătoare. Reclamanta nu ar trebui penalizată prin aplicarea unei rate a dobânzii cu caracter punitiv pentru motivul că nu a constituit garanția bancară în condițiile în care Tribunalul (i) a suspendat executarea amenzii și (ii) a constatat că era obiectiv imposibil pentru reclamantă să constituie o garanție bancară.

4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv se susține că aplicarea unei rate a dobânzii moratorii de 4,5 % pentru perioadele vizate de ordonanțele privind măsurile provizorii încalcă principiul proporționalității. Ar fi disproporționată penalizarea reclamantei prin aplicarea ratei dobânzii prevăzute la articolul 86 alineatul (2) litera (b) din normele de aplicare în condițiile în care (i) amenda nu este executorie, iar (ii) instanța UE a stabilit că reclamanta nu poate să plătească amenda, și nici să constituie o garanție bancară corespunzătoare.

(¹) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 357, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 4, p. 3), cu modificările ulterioare.

Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2013 — Donnici/Parlamentul European

(Cauza T-43/13)

(2013/C 79/52)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Beniamino Donnici (Castrolibero, Italia) (reprezentanți: V. Vallefuoco și J. Van Gysegghem, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— constatarea culpei grave a Parlamentului European în ceea ce privește decizia adoptată de acesta la 24 mai 2007 prin care au fost cauzate prejudicii reclamantului și care a fost anulată ulterior prin Hotărârea Curții din 30 aprilie 2009 și, în consecință, obligarea Parlamentului European la repararea prejudiciilor patrimoniale și nepatrimoniale suferite de acesta și viitoare ca urmare a actului nelegal, dacă este cazul în echitate, în cuantum de 1 720 470 de euro sau o sumă inferioară stabilită de instanță.

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul din prezenta cauză, același cu cel din cauzele T-215/07 și C-9/08, Donnici/Parlamentul European, solicită repararea prejudiciilor suferite ca urmare a refuzului manifestat

de pârât în ceea ce privește recunoașterea validității mandatului său de membru al Parlamentului European, anulat ulterior de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

În susținerea acțiunii, reclamantul arată că în speță sunt îndeplinite toate condițiile impuse de jurisprudență în ceea ce privește declararea răspunderii extracontractuale a instituțiilor Uniunii în special referitor la:

— nelegalitatea comportamentului imputat;

— caracterul efectiv al prejudiciului;

— legătura de cauzalitate, precum și

— culpa Uniunii sau gravitatea încălcării săvârșite de aceasta din urmă. În această privință, se arată că prin decizia care se află la originea prezentei cauze, pârâtul a încălcat suficient de grav și de vădit o normă menită să confere drepturi particularilor.

Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2013 — AbbVie/EMA

(Cauza T-44/13)

(2013/C 79/53)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: AbbVie, Inc. (Wilmington, Statele Unite) și AbbVie Ltd (Maidenhead, Regatul Unit) (reprezentanți: P. Bogaert, G. Berrisch, avocați, și B. Kelly, solicitor)

Pârât: Agenția Europeană pentru Medicamente

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei EMA/748792/2012 a Agenției Europene pentru Medicamente din 14 ianuarie 2013 prin care s-a permis accesul la documente din dosarul privind obținerea autorizației de punere pe piață a unui produs medicinal, și

— obligarea Agenției Europene pentru Medicamente la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamante.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia încalcă articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul privind transparența (¹), precum și drepturile fundamentale ale reclamantelor la protecția informațiilor comerciale confidențiale.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia încalcă articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul privind transparența, precum și principiul bunei administrări.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare a deciziei în ceea ce privește aplicarea articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul privind transparența.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că decizia încalcă principiul încrederii legitime.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia încalcă Directiva 2001/29/CE ⁽²⁾, drepturile fundamentale prin care se garantează dreptul de proprietate, inclusiv dreptul de autor, precum și principiul proporționalității și al bunei administrări, în măsura în care accesul este acordat prin furnizarea unei copii a documentelor.
-
- ⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).
- ⁽²⁾ Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230).
-

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din
15 ianuarie 2013 — BO/Comisia**

(Cauza F-27/11) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Securitate socială — Suportarea cheltuielilor de transport legate de îngrijiri medicale — Cheltuieli de transport din motive lingvistice)

(2013/C 79/54)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: BO (Amman, Iordania) (reprezentanți: L. Levi, M. Vandebussche și C. Bernard-Glanz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și D. Martin, agenți)

Obiectul

Funcție publică — Cererea de anulare a deciziilor pârâtei de respingere a autorizării prestațiilor medicale solicitate de reclamant în favoarea fiului său, a soției sale și a lui însuși

Dispozitivul

1. Anulează deciziile Comisiei Europene din 1 iunie 2010 prin care se refuză suportarea cheltuielilor de transport și de însoțire ale fiului domnului BO.
2. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte cheltuielile de judecată efectuate de BO.

⁽¹⁾ JO C 186, 25.6.11, p. 33.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din
5 februarie 2013 — Prieset/Comisia**

(Cauza F-25/12) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Remunerație — Diurnă — Condiție de acordare)

(2013/C 79/55)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Paul-Henri Prieset (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: P. Pradal, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall et G. Gattinara, agenți)

Obiectul

Funcție publică — Cerere de anulare a deciziei prin care se refuză acordarea diurnei în favoarea reclamantului

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Îl obligă pe domnul Prieset la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și a cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 138, 12.5.12, p. 36.

Acțiune introdusă la 3 ianuarie 2013 — ZZ/Europol

(Cauza F-1/13)

(2013/C 79/56)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: ZZ (reprezentant: J.-J. Ghosez, avocat)

Pârâtul: Oficiul European de Poliție (Europol)

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Europol de a nu reînnoi contractul reclamantei pentru o perioadă nedeterminată și obligarea Europol la plata diferenței dintre remunerația pe care aceasta ar fi putut să o primească în continuare la Europol și orice altă indemnizație pe care ar fi primit-o în mod efectiv

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei adoptate de pârât la 29 februarie 2012 prin care pârâtul o informează pe reclamantă că nu va reînnoi contractul său pe perioadă determinată care va expira la 31 mai 2012;

- Obligarea pârâtului să plătească reclamantei diferența dintre, pe de o parte, cuantumul remunerației pe care ar fi putut să o primească dacă ar fi continuat să își exercite atribuțiile în cadrul acestuia și, pe de altă parte, cuantumul remunerației, al onorariilor, al indemnizației de șomaj sau al oricărei alte indemnizații compensatorii primite efectiv de reclamantă începând cu data de 1 iunie 2012 în locul remunerației pe care o primea în calitate de agent temporar;
 - obligarea Europol la plata tuturor cheltuielilor de judecată.
-

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2013/C 79/39	Cauza T-3/13: Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2013 — Ronja/Comisia	22
2013/C 79/40	Cauza T-7/13: Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2013 — ADEAS/Comisia	22
2013/C 79/41	Cauza T-9/13: Acțiune introdusă la 8 ianuarie 2013 — National Iranian Gas Company/Consiliul ...	23
2013/C 79/42	Cauza T-10/13: Acțiune introdusă la 9 ianuarie 2013 — Bank of Industry and Mine/Consiliul	24
2013/C 79/43	Cauza T-17/13: Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2013 — ANKO/Comisia	24
2013/C 79/44	Cauza T-19/13: Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2013 — Ekologický právní servis/Comisia	25
2013/C 79/45	Cauza T-28/13: Acțiune introdusă la 23 ianuarie 2013 — ECC Couture/OAPI — Ball Wholesale (Culture)	26
2013/C 79/46	Cauza T-29/13: Acțiune introdusă la 17 ianuarie 2013 — AbbVie și alții/EMA	26
2013/C 79/47	Cauza T-30/13: Acțiune introdusă la 22 ianuarie 2013 — GRE/OAPI — Villiger Söhne (LIBERTE american blend)	27
2013/C 79/48	Cauza T-34/13: Acțiune introdusă la 23 ianuarie 2013 — Meta Group/Comisia europeană	27
2013/C 79/49	Cauza T-35/13: Acțiune introdusă la 23 ianuarie 2013 — Meta Group/Comisia europeană	29
2013/C 79/50	Cauza T-36/13: Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2013 — Erreà Sport/OAPI — Facchinelli (ANTONIO BACIONE)	29
2013/C 79/51	Cauza T-42/13: Acțiune introdusă la 28 ianuarie 2013 — 1. garantovaná/Comisia	30
2013/C 79/52	Cauza T-43/13: Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2013 — Donnici/Parlamentul European	31
2013/C 79/53	Cauza T-44/13: Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2013 — AbbVie/EMA	31

Tribunalul Funcției Publice

2013/C 79/54	Cauza F-27/11: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 15 ianuarie 2013 — BO/Comisia (Funcție publică — Securitate socială — Suportarea cheltuielilor de transport legate de îngrijiri medicale — Cheltuieli de transport din motive lingvistice)	33
2013/C 79/55	Cauza F-25/12: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 5 februarie 2013 — Presset/Comisia (Funcție publică — Remunerație — Diurnă — Condiție de acordare)	33
2013/C 79/56	Cauza F-1/13: Acțiune introdusă la 3 ianuarie 2013 — ZZ/Europol	33

Prețul abonamentelor în 2013
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 420 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	910 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

